

הכפר הירוק ע"ש לוי אשכול בע"מ
כפר הנוער הניסויי
למנהיגות סביבתית ולמצוינות

הכפר שבו גדלתי

סיפור חוויית נעל"ה
בכפר-הירוק

עריכה, הגהה ועיצוב: יעקב בוצ'ן
עיצוב גרפי והכנה לדפוס: סטודיו כתר 2013
עיצוב העטיפה: סטודיו כתר

קטעי התחלה וסיום של מגילת העצמאות

ישראל הממשלה הזמנית
עיתון רשמי: מס' 1 תל-אביב
ה' באייר תש"ח 14.5.1948 עמ' 1

הכרזה על הקמת מדינת ישראל

בארץ-ישראל קם העם היהודי, בה עוצבה דעותו הרוחנית, הדתית והעדינית, בה חי חיי קופעייות פעלכתיות, בה יצר נכסי תרבות לאומיים וכלל-אנושיים והודיש לעולם כולו את ספר הספרים הנצחי.

לאחר שהוגלה העם פארצו בכוח הזרוע שפר לה אמונים בכל ארצות פזוריו, ולא חדל עתפילה ועתקוה לשוב לארצו ולחדש בתוכה את חירותו העדינית ...

... אנו קוראים אל העם היהודי בכל התפוצות להתלכד סביב הישוב בעליה ובבנין ולעמוד לימינו בפערכה הגדולה על הגשעת שאיפת הדורות לגאולת ישראל.

עתוך בטחון בצור ישראל הננו חותמים בחתימת ידינו לעדות על הכרזה זו, בפושב פועצת העדינה הזמנית, על אדמת העולדת, בעיר תל-אביב, היום הזה, ערב שבת, ה' אייר תש"ח, 14 בפאי 1948.

אם רודיארד קיפלינג

אם תוכל לשמור על ראש צלול כשכולם סביבך
מאבדים את שלהם, ומאשימים אותך,
אם תוכל לסמוך על עצמך כשכולם בך מפקפקים
אך גם לקחת בחשבון את ספקותיהם,
אם תוכל לחכות, בלי להתעייף מההמתנה
או לתת שירמו אותך, מבלי לעסוק בשקרים
או שישנאו אותך, מבלי להיכנע לשנאה
ועדין לא להראות טוב מדי, או לדבר דברים גבוהים

אם אתה יכול לחלום - ולא לתת לחלומות לשלוט בך,
אם אתה יכול לחשוב - ולא לתת למחשבות להפוך למטרותיך,
אם תוכל לפגוש בניצחון או באסון
ובשני המתחזים לנהוג בשוויון,
אם תוכל לסבול שהאמת אותה אמרת
מסולפת בידי נוכלים כמלכודת לטיפשים,
או כשתראה איך נשברים הדברים להם חיך הקדשת
ותתכופף ותבנם מחדש באותם כלים שחוקים

אם תוכל את כל זכיותיך לערום בערימה
ולסכן הכל בעוד סיבוב של הרולטה
ולהפסיד, ולהתחיל מחדש מההתחלה
ועל ההפסד לא לבזבז מילה
אם תוכל להכריח את לבך, את העצבים והשרירים
לתת את תורך, זמן רב אחרי שהם מתרופפים
ולהמשיך כך, גם אם לא נותר בך דבר
מלבד כוח הרצון האומר להם "החזיקו מעמד!"

אם תוכל לדבר אל ההמון, ועל מעלתך לשמור
או לצעוד עם מלכים, ולא לאבד את המגע הפשוט
אם בך אויבים או ידידים אוהבים לא יכולים לפגוע
אם כל אדם נחשב בעיניך, אבל לא יותר מדי
אם תוכל למלא את הדקה הלא סלחנית
בשישים שניות שלמות של ריצה למרחק -
שלך הארץ וכל אשר בעולם
ויתרה מזאת, בני, תהיה אדם.

IF by Rudyard Kipling

If you can keep your head when all about you
Are losing theirs and blaming it on you;
If you can trust yourself when all men doubt you,
But make allowance for their doubting too;
If you can wait and not be tired by waiting,
Or being lied about, don't deal in lies,
Or being hated, don't give way to hating,
And yet don't look too good, nor talk too wise;

If you can dream - and not make dreams your master;
If you can think - and not make thoughts your aim,
If you can meet with Triumph and Disaster
And treat those two imposters just the same:
If you can bear to hear the truth you've spoken
Twisted by knaves to make a trap for fools,
Or watch the things you gave your life to, broken,
And stoop and build 'em up with worn-out tools;

If you can make one heap of all your winnings
And risk it on one turn of pitch-and-toss,
And lose, and start again at your beginnings
And never breathe a word about your loss:
If you can force your heart and nerve and sinew
To serve your turn long after they are gone,
And so hold on when there is nothing in you
Except the Will which says to them: "Hold on!"

If you can talk with crowds and keep your virtue,
Or walk with Kings - nor lose the common touch,
If neither foes nor loving friends can hurt you,
If all men count with you, but none too much:
If you can fill the unforgiving minute
With sixty seconds' worth of distance run,
Yours is the Earth and everything that's in it,
And - which is more - you'll be a Man, my son!

"... תוך כדי דיון על נטל הקליטה,
וכובד משאה, אומר ליבנו לנו
כי לא ברור אם אנו הנושאים אותה
או שמא היא בעצם, הנושאת אותנו..."

נתן אלתרמן

"היה זהיר במעשים,
אך נועז ונטול רסן
בחלומות."

"אין ילדים רעים,
יש ילדים שרע להם."

יאנוש קורצ'אק

“...Get thee out of thy country”

Dr. Yehiel Shiloh

“Get thee out of thy country” was God’s greatest command to Abraham, the father of the Hebrew nation, when he instructed him to leave Haran. “Get thee out of thy country and from thy kindred, and from thy father’s house, unto the land that I will show thee. And I will make of thee a great nation.” God further promises, “and in thee shall all the families of the earth be blessed”.

God spoke again and said, “My covenant is with thee, and thou shalt be the father of a multitude of nations. Neither shall thy name any more be called Abram, but thy name shall be Abraham; for the father of a multitude of nations have I made thee... And I will give unto thee, and to thy seed after thee, the land of thy sojournings, all the land of Canaan, for an everlasting possession”

All this occurred more than 4,000 years ago!

From distant Babylon, our father Abraham came to the Promised Land from far away. Since then, for thousands of years, Jews dispersed throughout the world in various exiles, but they always faced the direction of the Land of Israel in their prayers. And they always left a section of the eastern wall in their homes unplastered, in memory of the destruction of the Temple.

Dear Naaleh boys and girls, in some mysterious way, with undefeatable force, a hidden undetachable thread connects faraway Ur Kasdim and Haran to this very day- and this amazing thread is held by all the offspring of this willful people.

We have observed - and we continue to observe - your courageous spirit, your enormous strength, when you left your parents and your siblings, and as Abraham before you, you set out for an unknown land, your homeland; and you came closer to your ancient language, the language of the bible, and became part of your nation, creating an eternal alliance with your Israeli brethren, and setting up your eternal estate in Israel.

May you be blessed.

לך-לך

ד"ר יחיאל שילה, מנהל המינהל לחינוך התיישבותי ועליית הנוער

לך לך, היה הציווי הגדול של אלוהים לאברם, אבי האומה העברית, בצוותו עליו לעזוב את חרן. לך-לך מארצך וממולדתך ומבית אבך, אל-הארץ אשר אראך ואעשה לגוי גדול. ועוד מבטיחו אלוהים: ונברכו-כה כל משפחת האדמה. ואלוהים דיבר איתו שוב ואמר: הנה בריתי אתך; והיית לאב המון גוים ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם, כי אב המון גוים נתתיך. והקמתי את בריתי ביני ובינה, ובין זרעך אחריך לדורתם לברית עולם... ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריר, את כל-ארץ כנען לאחזת עולם.

כל זה אירע לפני למעלה מארבעת אלפים שנה! ממרחקים, מתפוצת בכל הרחוקה, אברהם אבינו הגיע לארץ המובטחת. מאז, ובמשך אלפי שנים, נפוצו היהודים בעולם. בגלויות שונות. אך תמיד בעומדם בתפילה, מופנות פניהם ושלוח מבטם לעבר ארץ ישראל. ותמיד הותירו בכותל המזרח של ביתם, אבן לא-מטויחת, זכר לחורבן הבית.

נערי ונערות נעל"ה יקרים, באיזשהו אופן נסתר, בכוח שאין להכריעו, נמשך החוט הסמוי שאיננו ניתק - מאור כשדים וחרן הרחוקות ועד עצם היום; ואוחזים בחוט הפלאי כל אלה שהינם נצר לעם הזה, קשה העורף. ראינו - ואנו רואים - את עוז רוחכם, את כוחכם הרב, בעוזבכם את ארצכם, מולדתכם ואת בית הוריהם כאברהם בשעתו, שמים פניכם לארץ לא נודעת, קרבים לשפתכם העתיקה, שפת התנ"ך; מתערים בעם שלכם, כורתים עם אחיכם הישראלים ברית עולם, ומקימים כאן אחוזת עולם.

ברוכים תהיו.

ברכה לכנס בוגרי נעל"ה בכפר הירוק

ישעיהו יחיאלי, ראש מינהלת נעל"ה

עשרים שנה בחייו של אדם מבוגר - חלק חשוב מחייו. עשרים שנה בחיים של אדם צעיר - חלק גדול מחייו. עשרים שנה בחייה של תכנית חינוכית - הרבה מעבר לתוחלת החיים.

תכנית נעל"ה יצאה לדרך בשנת הלימודים תשנ"ג, ועברו כבר עשרים שנה מאז נחתו כאן תלמידי נעל"ה הראשונים.

14 מוסדות חינוך, ובהם הכפר-הירוק, נרתמו ראשונים לאתגר, עם הרבה התלהבות ומוטיבציה גדולה להצליח. במשך השנים, יותר מ-200 תלמידים הגיעו לכפר הירוק במסגרת נעל"ה, ובהם כחמישים מתחנכים בכפר כעת.

הצלחת תכנית נעל"ה למשוך תלמידים מכל רחבי העולם, במשך כל כך הרבה שנים, בנויה על עבודה חינוכית, טיפולית וארגונית של עשרות בתי-ספר ופנימיות, ובהם הכפר הירוק.

התכנסות לציון עשרים שנה להגעת תלמידי נעל"ה הראשונים לכפר, היא הזדמנות טובה להוקיר תודה לכל אלה שעשו במלאכה במשך השנים; מנהלים ומנהלות, מורים ומורות, מדריכים ומדריכות, אימהות ואבות בית, כמו גם אנשי משק, מטבח, תחזוקה, מרפאה, משרדים, ועוד.

התכנסות לציון עשרים שנה להגעת תלמידי נעל"ה הראשונים לכפר, היא הזדמנות טובה להוקיר תודה לכל הגורמים המוסדיים שהקימו ומקיימים את תכנית נעל"ה: משרד החינוך, הסוכנות היהודית, "נתיב", משרד הקליטה, ועוד.

התכנסות לציון עשרים שנה להגעת תלמידי נעל"ה הראשונים לכפר, היא הזדמנות טובה להוקיר תודה לכל ההורים שנתנו אמון בתכנית נעל"ה, ושלחו את הילדים לארץ אחרת, שבה התמודדו בכוחות עצמם עם קשיי השפה, הלימודים והקליטה החברתית.

התכנסות לציון עשרים שנה להגעת תלמידי נעל"ה הראשונים לכפר, היא הזדמנות טובה להוקיר תודה לכל הבוגרים, שחוו על בשרם שלוש שנות הלימודים בתיכון, ולקראת סיומם נדרשו להחלטות משמעותיות לגבי המשך מסלול חייהם.

התכנסות לציון עשרים שנה להגעת תלמידי נעל"ה הראשונים לכפר, היא הזדמנות טובה לפגוש את הבוגרים ולהתרשם מהדרך שעשו מאז ועד היום; לאן הגיעו, כיצד נראים חייהם כמבוגרים, וכיצד הם רואים היום את החלטתם לבוא לישראל במסגרת נעל"ה לפני שנים.

בשם מינהלת נעל"ה, לכבוד הוא לי לברך את כל המתכנסים, לאחל הצלחה לכולכם בהמשך דרככם בחיים, וכבר לחכות לכנס הבא שבו נציין 25 או 30 שנה לתחילת תכנית נעל"ה בכפר הירוק.

בברכת נעל"ה ונצליח,

ישעיהו יחיאלי

“Get thee out of thy country...”

Dr. Yehiel Shiloh

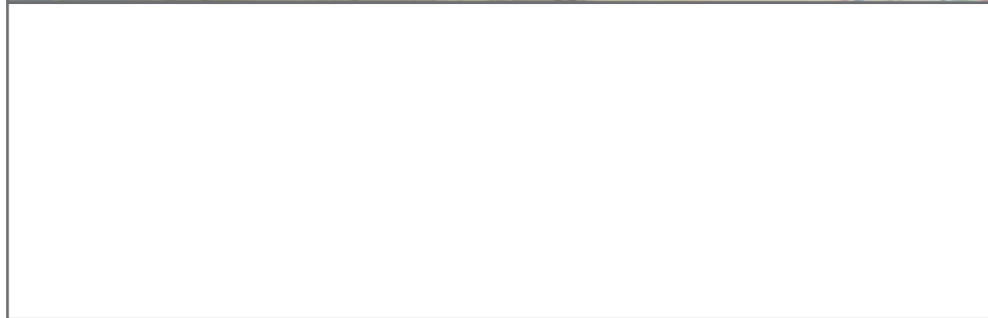
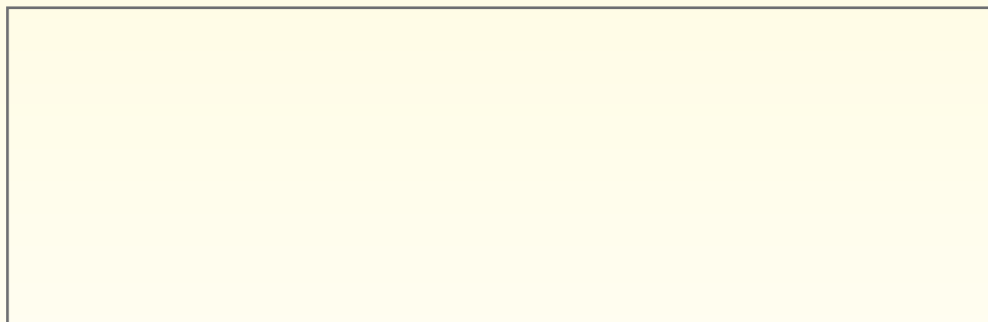
“**Get** thee out of thy country” was God’s greatest command to Abraham, the father of the Hebrew nation, when he instructed him to leave Haran. “Get thee out of thy country and from thy kindred, and from thy father’s house, unto the land that I will show thee. And I will make of thee a great nation.” God further promises, “and in thee shall all the families of the earth be blessed”. God spoke again and said, “My covenant is with thee, and thou shalt be the father of a multitude of nations. Neither shall thy name any more be called Abram, but thy name shall be Abraham; for the father of a multitude of nations have I made thee... And I will give unto thee, and to thy seed after thee, the land of thy sojournings, all the land of Canaan, for an everlasting possession”

All this occurred more than 4,000 years ago!
From distant Babylon, our father Abraham came to the Promised Land from far away. Since then, for thousands of years, Jews dispersed throughout the world in various exiles, but they always faced the direction of the Land of Israel in their prayers. And they always left a section of the eastern wall in their homes unplastered, in memory of the destruction of the Temple.

Dear Naaleh boys and girls, in some mysterious way, with undefeatable force, a hidden undetachable thread connects faraway Ur Kasdim and Haran to this very day- and this amazing thread is held by all the offspring of this willful people.

We have observed - and we continue to observe - your courageous spirit, your enormous strength, when you left your parents and your siblings, and as Abraham before you, you set out for an unknown land, your homeland; and you came closer to your ancient language, the language of the bible, and became part of your nation, creating an eternal alliance with your Israeli brethren, and setting up your eternal estate in Israel.

May you be blessed.

Пойди из земли твоей

Др. Ихиэль Шило

“Пойди из земли твоей”, зъвещл Господь Аврѡму, прѡтцу еврейского нѡродѡ прикѡзывѡя ему уйти из Хѡррѡнѡ “Пойди из земли твоей, от родствѡ твоего и из домѡ отцѡ твоего, в землю, которую Я укѡжу тебе. И Я произведу от тебя великий нѡрод.” И ещё обещѡет ему Господь: “И блѡгословятся в тебе все племенѡ земные.” (Бытие 12: 1-3)

И сновѡ Господь говорил с Аврѡмом и скѡвл ему: “Я-вот зѡвет Мой с тобою: ты будешь отцом множествѡ нѡродов, и не будешь ты больше нѡзывѡться Аврѡмом, но будет тебе имя: Аврѡм, ибо Я сделаю тебя отцом множествѡ нѡродов... И поставлю зѡвет Мой между Мною и тобою и между потомкѡми твоими после тебя в роды их, зѡвет вечный...”

И дам тебе и потомкѡм твоим после тебя землю, по которой ты стрѡнствуешь, всю землю Хѡнѡнскую, во влѡдение вечное.” (Бытие 17:4-8).

Всѡ это произошло более чем четыре тысячи лет нѡзд!

Из дѡлекого Вѡвилонѡ пришѡл нѡш прѡщур Аврѡм в Землю обетовѡнную. С тех пор, в течение тысячелетий евреи были рѡсеяны по миру. По рѡзным диѡспорѡм. Но всегда вствѡя нѡ молитву, они обрѡщѡли свои лицѡ и устремляли свой взор к Земле изрѡильской. И всегда оставляли в восточной стене своих домов один необтѡсѡнный кѡмень, в пѡмять о рѡзрушении Хрѡмѡ

Дорогие юноши и девушки Нѡле, кѡким-то тѡйным обрѡзом, неустрѡнимѡ силѡ протягивѡет незримую непрерывѡемую нить от дѡлекого Урѡ Хѡлдейского и Хѡррѡнѡ до нѡших дней. Нить, которую держѡт в своих рукѡх все отпрыски этого упрямого нѡродѡ

Мы видели - и видим - крепость вѡшего духѡ силу вѡшей воли, в том, кѡк вы оставили своих родителей, брѡтьев и сестѡр, и, кѡк в своѡ время Аврѡм, пошли в неизведѡнный крѡй, нѡ свою историческую Родину. Вы приблизились к своему древнему языку, языку Торы, слились со своим нѡродом, зѡключѡя с ним вечный союз, устѡнѡвлиѡя здесь свои вечные влѡдения.

Дѡ снизойдѡт нѡ вѡс блѡгословение.

הביתה

ד"ר קובי נווה (סיסקו), מנהל הכפר הירוק

לעזוב הכול.

אבא, אימא; אח, אחות; קרובים, מורים וחברים.
לעזוב שפה; חוויות שצברת; מקומות שאהבת, נופים שביקרת.
לעזוב את מקום הולדתך, את הבית שבו גדלת; את שינויי מזג האוויר; את השלג.
לעזוב באמת.
לא לנסוע ליום-יומיים, לא רק לעיר השכנה או למחנה קיץ - אלא ביום מסוים,
יום שידעת על קיומו, שחיכת לו וחששת מבואו; יום שבו היה עליך להיות מוכן עם
המזוודה
(בה ארזת את חיך הקודמים); יום שבו תתרחש הפרידה הקשה.
והיום הזה הגיע.

מי הם אלה שמוכנים, מרצונם, לקרע כזה?
אלה הם נערים ונערות, יהודים, שחיו בגלות הרחוקה, הרחק מארץ זבת חלב ודבש.
בנים ובנות למשפחות רבות שעדיין לא החליטו אם לעזוב את בריה"מ, ורק ברור להן
שאין לילדיהן עתיד שם.
חינוכם בהווה הישראלית, מציף אותם בערכי תרבות ומורשת, תורם לזיקת יהדותם,
ומרחיב בהם תחושת שייכות.

בני נוער אלה הינם נצר לעם ישראל, הקדום העתיק.
העם שנתן לעולם את ספר-הספרים; העם שיצא ממצרים, מבית עבדים; שהתנהל
במדבר ארבעים שנה, שקיבל עליו את עשרת הדברות והגיע לארץ ישראל, הארץ
המובטחת. והלך לגלות ושב מהגלות וכאן, למרות כל הקשיים והמלחמות, למרות
השואה - ואולי בגללה - הקים מדינה.
נוער זה נפרד ממקום הולדתו ועולה לארץ מולדתו.
על בסיס של חזון ציוני; עם הרצון והצורך להשתלב בחברה הישראלית.

נוער נעל"ה הגיע גם לכפר הירוק, וכאן התקבל, מתקבל, יתקבל בזרועות פתוחות
ובלב פתוח וחס. והשרשרת לא תמה.

נוער נעל"ה הגיע הביתה.

Promised Land; from there, they were exiled and to here they returned from exile. And here, despite all the problems and wars, despite - or perhaps because of - the Holocaust, the people founded the State of Israel.

These youngsters said goodbye to the place they were born and made Aliyah to Israel, their true homeland, based on the Zionist vision, they came with the desire and need to become an integral part of Israeli society.

Naaleh youngsters also came to Hakfar Hayarok and here they were and continue to be received with open arms and an open heart. And the chain continues still.

Naaleh youngsters have come home.

Coming Home

Dr. Koby Naveh (Sisco)

Leaving everything.

Your mother, father, your brother and sister, your relatives, teachers, and friends.

Leaving your language; your experiences, your favorite places, landscapes you have visited.

Leaving the place where you were born, the house you grew up in, the changes of the weather, the snow.

Truly leaving it all behind you.

Not for a day or two, not to go to a neighboring town or summer camp, but on a specific day, a day you knew about, a day you anticipated and were nervous about, the day you knew you had to have your suitcase ready (after packing your former life into it), the day of a difficult goodbye.

A day that finally arrived.

Who is willing to tear himself away from all that?

These are the young Jewish boys and girls who lived in the distant Diaspora, far from the Land of Milk and Honey. Boys and girls whose many families have not yet decided whether to leave the FSU, but they were certain that there was no future there for their children.

They knew that their children's immersion in the Israeli experience would flood them with cultural values and heritage, and enhance their ties to Judaism and their sense of belonging.

These youngsters are the offshoots of the ancient People of Israel. The people that gave the world the Bible, the people that left Egypt and slavery behind them, the people that wandered in the desert for 40 years, accepted the Ten Commandments, and reached the

ДОМОЙ

доктор КОБИ НАВЕ (СИСКО)

Оставить всё. Маму, папу, братьев, сестру, родных, друзей. Оставить родной язык, всё, что было в прошлом, любимые места. Оставить место, где родился, привычные погодные условия, снег. Оставить окончательно.

Не поездки на 2-3 дня, не в соседний город, не в летний лагерь - в один прекрасный день, день, о котором знал, которого ждал, и боялся его приближения, собрать чемодан, где нужно вместиť всё своё прошлое. День тяжелого расставания... Этот день наступил. Кто же они, те, кто добровольно готов на такой поступок?

Еврейские юноши и девушки, жившие в "гетто", далеко от страны "золотого молока и мёда". Мальчики и девочки из тех многих семей, родители которых ещё не решили оставить свой дом, но уже ясно осознали, что у их детей здесь нет никакого будущего. А там, в Израиле, они получат воспитание, связанное с их национальными корнями, что даст им возможность почувствовать себя причастными к исторической родине.

Молодёжь, приезжающая в Израиль по программе НААЛЕ, - это продолжение поколений отцов, дедов и прадедов еврейского народа, который жил в изгнании и вернулся сюда на Святую Землю. Несмотря ни на какие трудности, войны, Холокост, может быть, благодаря ей, мы создали новую страну.

Ребята расстаются с местом, где родились, чтобы осуществить мечту дедов и прадедов - поселиться на своей исторической родине, чтобы влиться в единую семью народов Израиля.

Дети НААЛЕ, приехавшие к нам, в Кфар Аярок, здесь были приняты раньше, приняты сейчас и впредь будут приняты всегда с распростёртыми объятиями. И нет этому конца!

Дети НААЛЕ приехали к себе домой!

העלייה מרוסיה - חמצן לישראל

הניצחון המוחץ של ישראל במלחמת ששת הימים, הביא לתפנית בחשיבה אצל יהודי ברית המועצות. הגביר את תחושת הגאווה הלאומית בקרב היהודים, ואת תחושת הניכור כלפי ברית המועצות. "האזרחים הסובייטיים, בני הלאום היהודי", הפכו מ"יהודי הדממה", על-פי הגדרתו של הסופר היהודי אלי ויזל, ל"יהודי התקווה", כפי שהגדיר אותם ההיסטוריון הבריטי מרטין גילברט.

לאחר המלחמה הפנו היהודים מכתבים קבוצתיים למוסדות סובייטיים ובינלאומיים בדרישה להעניק להם זכות הגירה. 18 ראשי משפחות מיהדות גיאורגיה שיגרו מכתב לאו"ם ובו ביקשו להשפיע על ממשלת ברית המועצות להניח להם לעלות לישראל:

"אנו מאמינים: תפילותינו הגיעו עד השמים. אנו יודעים: קריאותינו יגיעו ללב האנשים. שהרי אנו מבקשים כה מעט - שחררו אותנו ללכת לאדמת אבותינו..."

לבד מהתעוררות הרגש הלאומי בקרב יהודי ברית המועצות, היו סיבות נוספות לתחילתה של העלייה:

היהודים הרגישו אפליה בקבלה למוסדות להשכלה גבוהה. האנטישמיות והתעמולה האנטי ציונית שהתפתחה באמצעי התקשורת ההמוניים. אי שביעות רצון מהמצב הפוליטי והכלכלי הקיים בברית המועצות. התגברות הלאומיות של עמי ברית המועצות, גרמה ליהודים להבין שגם להם יש זכות לזהות לאומית. התגברות שיתוף הפעולה בין יהודי ברית המועצות ליהודי שאר העולם.

מזכיר הממשלה, התייחס ליחס בין העולים לוותיקים: "זה כאילו שארה"ב תקלוט כ-50 מיליון בני אדם. זאת לא אבולוציה, זאת רבולוציה. שבעים אחוז עד גיל 50 - עלייה צעירה. שבעים אחוזים בעלי השכלה תיכונית ואקדמית. הון אנושי ברמה גבוהה. 100 אלף מהנדסים, 23 אלף רופאים, כ-2000 עורכי דין, 50 אלף מורים 21 אלף אמנים."

שר המדע, מסר כי במוסדות האקדמיים, רבע מהמדענים ומהמרצים הם יוצאי חבר המדינות. רובם באוניברסיטת בן-גוריון בבאר שבע.

שרת הקליטה, אמרה כי: "מקימי הישוב היהודי במאה ה-19 בעת החדשה, גם הם יצאו מרוסיה, והחלו לבנות יסודות למדינה יהודית. בן-גוריון, ברל כצנלסון ואחרים. העלייה מחבר המדינות הייתה חמצן לישראל והצלת המדינה." בתום הדיון הנחה ראש הממשלה לפעול לפתרון הסדרת קליטת המדענים-עולים בשנת 2010; תגבור לימודי העברית; הסדרה נוחה יותר של קליטת העולים בנתב"ג; התמקדות בהעלאת עולים בעלי מקצועות נדרשים; הסבה מקצועית לעולים והכשרת עולים לעסוק בתחומי הידע שלהם.

תכנית נעל"ה - חגיגות העשרים

דייזי בר אילן, מנהלת בית הספר

היום אנו חוגגים מלאת 20 שנה לפרויקט נעל"ה.

כשהגיעה אלינו הקבוצה הראשונה של ה"חלוצים החדשים" - נוער עולה לפני ההורים, אימצנו אותם באהבה. עד מהרה שילבנו אותם בכל מעגלי החיים שבכפר, והפכנו אותם ל"בני בית".

"החלוצים החדשים" - בני הקבוצה הראשונה של נעל"ה, סללו את הדרך לקבוצות נוספות שהגיעו אלינו, ואף שימשו להם, לא אחת, מורי דרך וחונכים, שליוו את ה"חדשים" שזה מקרוב באו, בתקופת הסתגלותם למולדת החדשה. המרקם החברתי הייחודי שנוצר הודות להשתלבותם הטבעית והמוצלחת של תלמידי נעל"ה לדורותיהם בכפר, הוכיח בעליל שכולנו יצאנו נשכרים - הוותיקים ותלמידי נעל"ה - כאחד.

במהלך 20 השנים האחרונות רבים מבוגרינו בני הפרויקט, שהפכו יותר ויותר ישראלים מישראלים... התגייסו לצבא, למדו במוסדות להשכלה גבוהה, הקימו משפחות בישראל, ואף מימשו את חזון הפרויקט, כשהעלו את בני משפחותיהם ארצה.

בית החינוך "הכפר הירוק", גאה על הזכות הגדולה שנפלה בחלקו להיות שותף לפרויקט, והוא פועל בכל המישורים במגמה לסייע לנערים ולנערות, שעלו ארצה ללא הוריהם, להיקלט בחברה הישראלית ולהשתלב בה.

לכבוד יום הולדתו ה-20 של הפרויקט - "ברכות ושושנים" מבית החינוך "הכפר הירוק".

ברכה מיוחדת שלוחה למינהלת נעל"ה, המשקיעה מאמצים כבירים בקליטת הנערים והנערות ובמתן מענה הולם לכל צורכיהם. אני תקווה ששיתוף הפעולה הפורה בינינו יימשך גם בעתיד.

אף לכם, כל הנערים והנערות שהתחנכו במסגרת הפרויקט בכפר הירוק, שלוחה ברכת! אני מקווה שהכלים שציידנו אתכם בהם, סייעו לכם בצעדיכם הראשונים כאזרחים בוגרים, שמצאתם את מקומכם בחברה הישראלית ושאתם מרגישים חלק ממנה.

ברכתי שלוחה אף לכם, תלמידי נעל"ה בהווה. אני יודעת עד כמה קשה הוא תהליך ההסתגלות שאתם עוברים עכשיו, ואיזה מאמץ נפשי הוא תובע מכם (בעבר חיינתי קבוצה של נערים ונערות מפרויקט נעל"ה). אשר על כן, אני מקווה שאתם מוצאים בכפר הירוק בית חם, העוטר אתכם באהבה, ומסייע לכם להתגבר על קשיי ההסתגלות ולהשתלב בחברה הישראלית.

בברכת "יום הולדת שמח" לפרויקט נעל"ה

חלק מהשלם המופלא של הכפר הירוק

עודד קדם, מנהל הפנימייה

לפני כשנתיים וחצי בקרתי במינהלת נעל"ה בירושלים בתור מנהל הפנימייה, על מנת לקדם את נושא קליטת ילדי נעל"ה.

הפגישה עם ההנהלה והצוות במינהלת נעל"ה, עוררה בי זיכרונות חמים מהתקופה שבה הייתי מדריך. נזכרתי בחניכים שלי, שמתוכם היו כ-9 מתוכנית נעל"ה; נזכרתי בקשיים, במשברים, בדאגה לעתידם, באחריות הגדולה שהייתה כרוכה בעבודתי כמדריך ובפרט כמדריך של חניכי נעל"ה, ולא יכולתי שלא להתמלא גאווה בהיבטי היום על ההישגים הרבים שהשיגו בחייהם.

עד היום, ולמרות שחלפו לא מעט שנים, ואם לדייק 13 שנים, אני עדיין שומר על קשר עם חניכיי מתוכנית נעל"ה - חלקם כבר הורים לילדים. אני רואה את התמונות שלהם בפייסבוק ומתמלא רגשות חמים לאותם ילדים, שכשהגיעו לא ידעו מילה בעברית והיום הם כבר גדולים, משולבים לחלוטין בחברה הישראלית, צברים לכל דבר.

אותם רגשות חמים וגאווה הם אלו שגרמו לי לרצות ולהמשיך לקחת חלק בפרויקט חשוב זה.

כאז, גם היום, ראיתי את השילוב של חניכי תוכנית נעל"ה בכפר הירוק, כחלק בלתי נפרד וחשוב מתוך השלם.

בהיותי מדריך, חניכי נעל"ה היו משולבים בקבוצות עם חניכים ילידי הארץ. הייחודיות של חניכי נעל"ה מחד והשתלבותם בקבוצה מאידך, הם שהקנו גוון מיוחד לקבוצה. היום, כמנהל פנימייה, אני רואה את השתלבות ילדי נעל"ה בפנימייה, באותו אופן. הרעפנו ואנו מרעיפים עליהם המון אהבה. לפעמים דאגנו שאולי זה יותר מדי. אבל באהבה, כמו באהבה, אין יותר מדי.

בפתיחת שנת הלימודים הנוכחית ולאחר ששבו החניכים מחופשת הקיץ בחו"ל אצל משפחותיהם, נפגשתי עימם. ראיתי בהם משהו נוסף, משהו חדש, משהו מוכר. ראיתי באותם ילדים, שאך לפני שנה הגיעו חדשים וזרים, את אותה שייכות מוכרת, מחוברים ואוהבים. הם כבר היו חלק מהכפר ומהמרקם המיוחד שלו. כמו אז גם היום חלק ייחודי וחשוב מתוך השלם של הכפר הירוק.

עשרים שנה עברו מאז קיבלנו את החניכים הראשונים של נעל"ה. החשיבות והייחודיות של הפרויקט בכפר הירוק היא רבה. מתוך ניסיון אישי וראייה של הדברים במרחק של זמן, אנחנו פה לטפח את המקום הייחודי שלהם שהוא חלק מהשלם המופלא של הכפר הירוק.

אתם הייתם החלוצים

ויקטוריה רודנייב, רכזת חינוכית פרויקט נעל"ה

ילדים יקרים!

כן כן, ילדים בשבילי. הייתם תמיד כמו ילדים, ותמשיכו להישאר כך עד הסוף, כמו בהתחלה, כשהגעתם לכאן קטנים ומבולבלים.

כשאתם מסתכלת עליכם היום, מצחיק אותי שאני רואה שהתבגרתם והפכתם, חלקכם, לבעלי משפחות ולאנשים מצליחים. אני גאה בכם מאוד.

כמו סרט נע שעובר מול עיניי...

זה התחיל עם נעל"ה א'. אתם הייתם החלוצים, ואני לא יודעת מי דאג יותר, אני או אתם? הייתם כל כך צעירים, ללא הורים, לבד בארץ זרה, מול שפה שאינכם מכירים, ועם כל הקושי שבדבר, קיבלנו אתכם עם לב רחב וזרועות פתוחות, מלאות אהבה.

קל זה לא היה. לא לכם ולא לדורות שבאו אחריכם. אבל אני חייבת לציין שבאתם ודרשתם ללמוד. כל פעם יותר ויותר. רציתם מתמטיקה, ופיסיקה, ואנגלית חמש יחידות לימוד. בזמנכם, לא הייתה עדיין בכפר התקדמות כזאת. השתדלנו מאוד, ובזכותכם חלה עלייה משמעותית בלמידה. סיימתם עם בגריות וציונים מכובדים מאוד, ועל כך אני מאוד גאה בכם. זאת התחלה שהניפה אתכם קדימה.

עם הרבה מאוד מתלמידי נעל"ה אני בקשר אישי באופן קבוע, ונפגשת איתם גם בארץ וגם בחו"ל. הכי משמח אותי, כל פעם, זה לראות את הקשר שיצרתם ביניכם: בין מחזור נעל"ה אחד לשני, וגם עם שאר חבריכם לקבוצה. אתם הייתם חלק בלתי נפרד של החברה בכפר הירוק. מרגש עוד יותר לראות זוגות שהתחילו בחברות בכפר בגיל צעיר, נפגשו אחר-כך והפכו לבעל ואישה עם משפחה.

האהבה לילדים שלי, זאת למעשה האמונה החזקה ביותר שלי. כשאתם באים לבקר כאן בכפר, בשמחה גדולה ובהתלהבות, ותמיד אומרים לי שהכנסתי לכם חידק שנקרא לימודים - זה האושר שלי! תמיד גם אמרתי לכם שידע זה כוח.

אני מאושרת לשמוע על ההצלחות של רובכם.

לנו, המבוגרים, הכפר הוא לא העבודה שלנו. הוא החיים שלנו. אנו חיים את החיים - כל ילד כאן, הוא הילד שלנו. כל אחד מכם הלך בדרכו שלו, אבל אני חושבת שכל אחד מהצוות תרם רבות להצלחתכם.

אני מאחלת לעצמי לראות את משפחותיכם וילדיכם כאן אצלנו, כתלמידים הלומדים בכפר הירוק. ולהעביר גם להם את הערכים ואת החוויות שאתם גדלתם עליהם.

מאחלת לכם המון הצלחה בהמשך הדרך והמון אהבה. תזכרו שאני תמיד פה בשבילכם.

Program who studied three years of high school here, at the end of which they faced difficult decisions about their future.

The assembly is an excellent opportunity to meet all the graduates of the Program, and to see the long road they have traveled since they first arrived here: what they have achieved, what their lives are like, and how they currently view their decision to come to Israel on Naale years ago.

On behalf of the Naale Administration, it is my honor to greet all the attendees, wish everyone success in the future. We can hardly wait to organize the next assembly to commemorate 25 or 30 years to Naale in Hakfar Hayarok.

Wishing everyone much success,

Yeshayahu Yehieli

Director of Naale Administration

Address to the Naale Alumni Convention at Hakfar Hayarok

Twenty years of an adult's life - is an important period in his life; Twenty years of a young person's life - is a large part of his life. Twenty years in the life of an educational program is far beyond its life expectancy.

The Naale Program was launched in the 1993 school year, and 20 years have passed since the first Naale students arrived here.

Fourteen highly motivated, enthusiastic educational institutions including Hakfar Hayarok responded to the challenge. Over the years, more than 200 students came to Hakfar Hayarok through the Naale Program, and there are 50 Naale students attending the school today. The program's success in attracting students from all over the world for over such a long period is based on the educational, therapeutic, and organizational efforts of the participating schools and boarding schools.

The assembly to commemorate the arrival of the first Naale students to Hakfar Hayarok is an excellent opportunity to thank everyone who was involved in the project over the years - principals, teachers, counselors, dorm parents, as well as the cafeteria, clinic, housekeeping, maintenance, and administrative staff.

The assembly is an excellent opportunity to thank all the parents who had faith in the Naale Program and sent their precious children to another country, where the children coped with a new language, a new school system, and a new social environment on their own.

The assembly is an excellent opportunity to all the graduates of the

Прездничня встречя посвящённйя двдцдгилетию "Нле", служит удчным поводом поблгодрить и смих выпускников, которые испытли н себе трхлетнее обучение в стрших клссх, по окончннии которых им предстояло принять вжные решения и1086 о своём будущем.

Встречя отмечющя двдцдгилетие прибытия первых учеников "Нле" в "Кфр", предствляет шнс собрть выпускников и получить впечатление о проделанном ими пути, знть, чем они знимются, кк сложилась их взрослйя жизнь и кк сегодня они смотрят н своё решение приехть в Изриль в рмкх "Нле".

Мне выплль большйя честь приветствовть всех собрвшихся от имени дирекции "Нле", пожелть им успехов в дльнейшей жизни и ждть следующей встречи, отмечющей 25 или 30-летие прогрммы "Нле" в Кфр Аяроке.

Дя сопутствует нм удчя
Ишиягу Ихиэли,
Глвв дирекции "Нле".

Приветствие выпускников прогрммы "Нле", Кфр Аярок.

Двдцдть лет - это вжнйя чсть в жизни взрослого человекя
Двдцдть лет - это большйя чсть в жизни взрослого человекя
А в жизни педгогической прогрммы двдцдть лет нмного превышют среднюю продолжительность жизни. Прогрммя "Нле" увидел свет в 1993-94 учебном году, её первые ученики приехли сюды 20 лет нзд.

14 учебных зведений, среди них и Кфр Аярок, были первыми, кто с энтузиазмом и энергией взялись з осуществление прогрммы. В рмкх "Нле" в "Кфр" прибыли более 200 учеников, сегодня 50 из них продолжют учёбу в интернте. Успех прогрммы "Нле", привлекающей н учёбу в Изрйле подростков из рзных стрн, является плодом педгогической и оргнизационной деятельности десятков школ и интернтов, включая Кфр Аярок.

Встречя посвящённйя двдцдгилетию прибытия первых учеников "Нле" в "Кфр" предствляет хорошую возможность вырвить блгодрность всем, кто трудился и продолжает рботть в течение этих лет: директорм, учителям, вожтым и воспитателям, тж же кк и рботникм хозяйств и кухни, обслуживания и администрации и другим.

Это отличнйя возможность поблгодрить учреждения, которые создли и продолжают окзывать поддержку прогрмме "Нле": Министерство Обрзовния, Еврейское Агентство ("Сохнут"), "Нгив", Министерство Абсорбции и т.д.

Встречя посвящённйя двдцдгилетию прибытия первых учеников "Нле" в "Кфр" дёт возможность вырвить блгодрность родителям, которые окзали доверие прогрмме и отпрвили в другую стрну смое дорогое, что у них было, чтобы дети смостоятельно справились с трудностями языкя учёбы и абсорбции.

"אילו נדרשתי למצות כל מהותה של ההיסטוריה היהודית במילים אחדות, הייתי אומר שלוש מילים: איכות מול כמות."

"כל הזמן שאדם חי הוא יכול להשתנות."
"בן-אדם אינו יכול לשנות את מקום לידתו, אבל הוא לא מוכרח למות באותו מקום..."

ציטטות והגיגים של דויד בן גוריון

ראש הממשלה הראשון של מדינת ישראל

"לא מתוך חיפוש ובקשת דרך לסדר חיינו על יסודות הרמוניים של יצירה חברתית-כלכלית משוכללת אנו קובעים את קו פעולתנו. הדאגה הגדולה האחת השלטת במחשבתנו ועבודתנו היא כיבוש הארץ ובניינה בכוח עליה רחבה.
(בנאום בוועידת אחדות העבודה, דצמבר 1922)

תחזיות לעתיד

"המלחמה הקרה תהיה נחלת העבר. הלחץ הפנימי של האינטליגנציה הגדלה בלי הרף ברוסיה ליותר חופש, ולחץ ההמונים להעלאת רמת החיים, עלולים להביא לידי דמוקרטיזציה של ברית-המועצות במשך רבע המאה הבאה."

"אין איש יחיד קובע גורל מדינה ועם, אין אדם שאי-אפשר בלעדיו."

"בכל איש ואישה גנוזים כוחות אדירים ויש רק לדעת להגיע למקורם, לגלותם ולהפעילם."

"מולדת אי אפשר לקנות בכסף או לכבוש בחרב. צריך אתה ליצור אותה בזיעת אפיר."

"לארץ ישראל יש צורך בעליה מובחרת, הציונות אינה מפעל פילנטרופי, אנו זקוקים פה לטיפוס המעולה של היהודים שיפתחו את הבית הלאומי."

"ידעתי שאין בעולם ובארץ זו מקום יקר בעיני עמנו וקרוב ללבו ומעורה בו כירושלים זו, שהפכה בירת ישראל לנצח נצחים..."

"אם ישימו על כף אחת של המאזניים את כל האידיאלים שבעולם, ועל הכף השנייה את קיום ישראל - אבחר בקיום ישראל..."

בוקר

נתן אלתרמן

בהרים כבר השמש מלהטת
ובעמק עוד נוצץ הטל,
אנו אוהבים אותך מולדת,
בשמחה, בשיר ובעמל.

ממורדות הלבנון עד ים המלח
נעבור אותך במחרשות,
אנו עוד נטע לך ונבנה לך,
אנו ניפה אותך מאוד.

נלבישך שלמת בטון ומלט
ונפרוש לך מרבדי גנים,
על אדמת שדותיך הנגאלת
הדגן ירנין פעמונים.

המדבר - אנו דרך בו נחצובה,
הביצות - אנחנו נייבשן,
מה ניתן לך עוד להוד ושובע,
מה עוד לא נתנו וניתן.

בהרים, בהרים זרח אורנו.
אנו נעפילה אל ההר,
האתמול נשאר מאחורינו
אך רבה הדרך למחר.

אם קשה היא הדרך ובוגדת,
אם גם לא אחד יפול חלל,
עד עולם נאהב אותך מולדת,
אנו לך בקרב ובעמל!

מזכירות הממשלה

שמו

הודפס ביום 18.11.92

ע/20 של ועדת השרים לענייני קליטת העלייה מיום 01.11.92.

פרויקט נעלי"ה - נוער עולה ללא הורים

ס ח ל י ט י -

א. ועדת השרים לענייני קליטת העלייה רושמת לפנייה, כיו

(1) מתוך מגמה לעודד עלייתם של בני נוער מחבר העמים המזרחיים והמזרחיים, יוזמו משרדי החינוך והחברות, קליטת העלייה ולשכת הקשר, פרויקט נעלי"ה בשם נעלי"ה (נוער עולה ללא הורים) במסגרתו יגיעו לישראל 350-400 בני נוער בגילאים 14-16, ללימודי תיכון בכיתות י"א וי"ב, על מנת להשלים שלש שנות לימוד תיכון ובגרות ישראלית;

(2) תהליך הפרסום, הרישום, המיון הקונסולרי, הרפואי והחינוכי והכנת המועמדים, בוצע על ידי משרד החינוך והחברות באמצעות לשכת הקשר בחודשים יולי-אוק' 1992. כרגע אותרו כ- 350 בני נוער מתאימים, אשר סיימו אולפנים לעברית במדינות חבר העמים ועומדים להגיע ארצה בראשית נובמבר;

(3) חילדים ייקלטו במסגרת האגודה לקידום החינוך, שהיא זרוע ומופעלת על ידי משרד החינוך לקליטת נוער בפנימיות באיכות גבוהה. שיבוץ החילדים לזרמי-החינוך מבוצע בהסתמך על במירת הוריהם בחתימת ידם;

(4) בני הנוער מגיעים בסטטוס של א/2 תלמיד (זאת על מנת לאפשר להם את הזכות לשוב במקרה של אי התאמה וכד'). למרות סטטוס זה מציע המשרד לקליטת העלייה להעניק לכל ילד של קליטה בגובה הסכום הניתן לילד בגיל 4-18 וביטוח בריאות לתקופת הפרוייקט;

חזון הכפר הירוק

חדשנות ויזמות זה בטבע שלנו

הכפר הירוק מוביל חזון שיש בו חשיבה מתמדת על המחר, תוך הטרמה של תהליכים ותמורות. הכפר הירוק כארגון, רואה את השינוי וההתחדשות הבלתי פוסקים כדרך חיים, אותה הוא מעוניין להטמיע גם בקרב עובדיו ותלמידיו.

האומץ לחלום שכל פסגה אפשרית

מטרתו החינוכית המרכזית של הכפר הירוק היא להמשיך ולטפח תלמידים מאושרים וערכיים, שאכפת להם מסביבתם, מעורבים ומשפיעים, חולמים, מציבים מטרות, מתגברים על קשיים - ומאמינים שאין משימה בלתי אפשרית.

קריה חינוכית שתמשיך להעמיק שורשיה

בעתיד הקרוב ישלים הכפר הירוק את הפיכתו לקריה חינוכית לפיתוח מנהיגות סביבתית, מצוינות ויזמות, המעניקה חינוך מגן-הילדים ועד אוניברסיטה - לכל ילד, ילדה, נער ונערה, הראויים ללמוד ולהתחנך בה.

הכפר הירוק ידאג לשמר את צביונו כבית חינוך לילדים ובני נוער בעלי תרבות ורקע חברתי-כלכלי מגוונים.

הקריה החינוכית תכלול פנימייה גדולה ואינטגרטיבית, שבה מתחנכים ילדים במסגרת משפחתונים ובני נוער בקבוצות חברתיות, גני ילדים, בתי ספר יסודיים ועל יסודיים, מכללה טכנולוגית ומסגרות אקדמיות.

מנהיגות סביבתית שענפיה חוצים גבולות

קהילת הכפר הירוק תקיים יחסי גומלין עם הקהילות בסביבה הקרובה, באמצעות מרכז המבקרים, תנועת הנוער הירוקה, גינות אורגניות, קייטנות, מחנות קיץ ועוד. ועם קהילות בסביבה הרחוקה יותר - ברמה הבינלאומית - באמצעות חילופי משלחות נוער, קיום כנסים ואירועים סביבתיים וקשרים עם בתי ספר בעולם.

Environmental Leaderships - Disciplines that cross borders

The Hakfar Hayarok community will maintain interactions with adjacent communities through its Visitor's Center, the Green youth group, organic gardens, summer camps and other activities; and with geographically distant communities overseas, through youth exchange programs, joint conferences and environmental events.

The Vision of Hakfar Hayarok

Continuously growing to new heights
for over 50 years

**HAKFAR HAYAROK - AN EXPERIMENTAL SCHOOL
Of Excellence and Environmental Leadership
HAKFAR HAYAROK Innovativeness and Enterprise -
It's our nature.**

HaKfar Hayarok leads a vision of constant thinking of tomorrow, anticipating future trends and changes.

Kfar Hayarok views continuous change and renewal as a way of life for its organization, its employees, and its students.

The courage to dream - Every mountain peak can be attained

The Hakfar Hayarok's main educational objective is to continue to cultivate happy pupils with a strong moral foundation, who care about their environment, are involved citizens who strive to make a difference; individuals who dream, are able to define goals and overcome adversity - individuals who believe that no task is impossible.

The Educational Community - Roots growing ever deeper

In the near future, the HaKfar Hayarok will complete its transformation to an educational hub for the development of environmental leadership, enterprise, and excellence, which provides education from kindergarten until university level for any child and youngster who are worthy to study in this environment.

The Hakfar Hayarok will maintain its special nature in the education of children and youngsters from a wide range of socio-economical backgrounds.

The educational hub will include a large, integrative boarding school where children and youngsters are educated in family-groups, and social groups; kindergartens, an elementary and high school, a technological college, and post-secondary educational settings.

הכפר הירוק חותר להיות ארגון מוביל, מעורב בסביבתו ומחויב לחברה ולמדינה.

אנו מאמינים כי עלינו לעצב סביבה ארגונית וחינוכית מעצימה, אשר תטפח את המיטביות האישית והקבוצתית, מרחב חינוכי המבוסס על שותפות ומעורבות; על דיאלוג מתמיד ועל עבודת צוות.

אנו מאמינים כי יצירת התנאים להתנסויות מגוונות תסייע להצמחת אדם אוטונומי, נושא ערכים, מוכן ונכון לתרום לזולתו. אנו מאמינים כי סביבה אופטימאלית תאפשר להציב את ערכי הגנת הסביבה כמוקד החשיבה הערכית בכל תכנית חינוכית לפיתוח מנהיגות. אנו מאמינים כי השילוב של הסביבה הפיזית-אקולוגית, והסביבה האנושית ב"כפר הירוק", מספקים מסגרת ייחודית לתרגום מערכת מופשטת של ערכים סביבתיים-חברתיים לעשייה קונקרטיה בחיי היום יום של התלמידים.

הכפר הירוק רואה עצמו כקהילה רב-תרבותית, המעודדת ביטוי של כל יחיד וכל קבוצה, ובונה את ה"יחד" על ערכים משותפים של סובלנות, התחשבות הדדית וכבוד הדדי.

אנו מאמינים בעשייה חינוכית המקדמת פיתוח והפנמה של מחויבות למסגרת ערכית מגובשת, מצוינות אקדמית, ומכוונות ערכית לעשייה התורמת לחברה.

אנו מאמינים כי ארגון הלמידה הפורמאלית והפעילות הבלתי פורמאלית הענפה, יצירת מבנים ומנגנונים מקוריים, קידום תהליכים תוך אישיים ובינאישיים וההשתלבות המגוונת במרחב הסביבתי הקרוב והרחוק מאפשרים ליצור הלכה למעשה תרבות בית ספרית בעלת אפיון ברור הנגזרת מחזון חינוכי ייחודי.

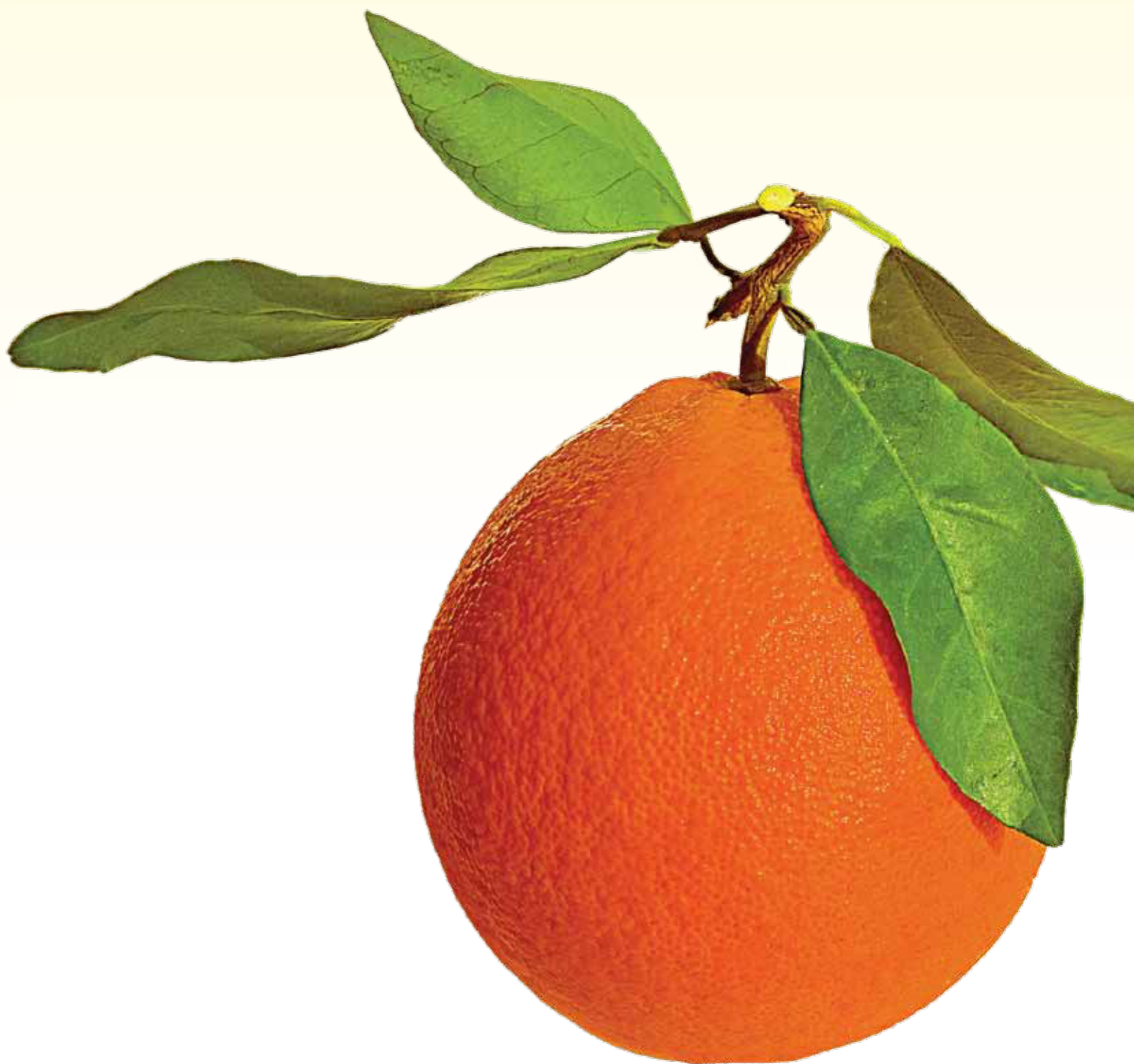
הכפר הירוק היום

חזון הכפר הירוק - חדשנות, יזמות, האומץ לחלום והרצון להעמיק שורשים מחד, ולחצות גבולות מאידך.

האמונות והערכים המובילים את העשייה החינוכית של הכפר הירוק בשנים האחרונות, עדכניים ורלוונטיים לרוח התקופה בה אנו מצויים. בראש וראשונה מושם דגש על פיתוח ערכים, מיומנויות וכישורי מנהיגות. שעה שבעולם המערבי הולכים ומשתרשים ערכים של אינדיבידואליזם וקפיטליזם העמיד הכפר הירוק במרכז חזונו את ערך "המנהיגות הסביבתית". המנהיגות הסביבתית עוסקת בקידום מערכת יחסי הגומלין שבין האדם לסביבתו הפיזית - אקולוגית ומייצגת את ערכי השמירה על כדור הארץ.

הצוות החינוכי עוסק מה מספר שנים בפיתוח פרקטיקה חינוכית חדשנית, המכוונת להטמיע את נושאי המנהיגות, הסביבה וחקר הזהות בתוך תוכנית הלימודים הבית ספרית. תוכנית הלימודים של תלמידי הכפר הירוק כיום היא עשירה ומגוונת ומאפשרת לכל תלמיד ללמוד את נושאי המנהיגות גם במקצועות הלימוד השונים וגם בסדנאות ייחודיות, הניתנות בקבוצות למידה קטנות. בתחום המנהיגות נבנה מודל מערכתי שש שנתי, הכולל עבודה משותפת של מנחי הסדנאות, מחנכי הכיתות, יועצים, מדריכי פנימייה ורכזים חברתיים בבית הספר. כל מפגש כולל העברת ידע (תיאוריות, מודלים ומחקרים עדכניים מתחום המנהיגות), סימולציות, הפעלות חוויתיות ומשובים אישיים מעמיקים (פידבקים) לראשי הצוותים ולמשתתפים האחרים בסדנא. לתלמידים ניתנת האפשרות לבחון ולממש את כישורי המנהיגות שלהם במגוון פעילויות בכפר ומחוצה לו: במועצת הנוער הכלל כפרית, ביוזמות ובמעורבות חברתית עם קבוצות אוכלוסיה שונות בחברה בישראל ובעולם.

תחום שימור הסביבה מהווה עוגן לבירור וחקירה בשאלות המהותיות של הקיום החברתי-אנושי. מעבר לחשיפה לדיסציפלינה האקולוגית ולמידת מגוון ההשלכות שיש לשינוי האקלים לאנושות, העיסוק בשימור ואיכות הסביבה נוגעים באופן מואץ בנושאים המוגדרים כ"אתיקה סביבתית" ו"זהות סביבתית": מה האחריות של האדם כלפי בעלי החיים וכלפי אנשים אחרים? מה עושים כאשר הגנת הסביבה ופיתוח טכנולוגי עומדים במתח זה עם זה? בהצבת נושא

כפר הנוער הניסויי הכפר הירוק
כפר נוער אקדמי ומוניציפלי סביבתי
HAKFAR HAYAROK - AN EXPERIMENTAL SCHOOL
Of Excellence and Environmental Leadership

עשרת העקרונות המנחים לקידום הכפר הירוק
כפר של כולנו

1. חתירה חסרת פשרות להפיכת הכפר הירוק לכפר ילדים ונוער הטוב בארץ ובעולם - הצלחה ומצוינות המשוקת כלפי חוץ באמצעות מרכז הפצה בינלאומי.
2. ההון האנושי הוא תנאי מרכזי להשגת מטרותינו. יש צורך באנשים מצוינים, אשר מנהלים צרכים לצמוח מתוך הצוות ולהוות דוגמה אישית.
3. הארגון חייב להיות מונע מתוך אמונה ונחישות בלתי מעורערת שהוא ישיג צעד אחר צעד, את מטרותיו, למרות כל הקשיים.
4. יצירת תרבות של משמעת שאינה מבוססת על היררכיה, בירוקרטיה ובקרה מופרזת, אלא שילוב אתיקה של מנהיגות ויזמות.
5. תהליך מימוש רעיון המצוינות צריך לשקף פעולה עקבית, בלתי מתפשרת ומתמדת עד לפריצת הדרך החדשנית והייחודית בה אנו הולכים ואף מעבר לה.
6. אנו לא נתמקד במה שהושג, לא ננוח על זרי דפנה, אלא נחתור תמיד למה שעדיין לא הושג, ונזכור כי אחד האויבים הגדולים שלנו הוא הביטחון בהצלחה של היום.
7. הקמת מועצה משותפת של התלמידים, מורים ועובדים אשר בה דנים ומתווכחים במרץ ובהתלהבות אודות סוגיות מרכזיות בחיינו תוך יצירת מרחב המאפשר שיח אמיתי וכן.
8. קיום תהליכי הפקת לקחים ללא הטלת אשם כדי לתור אחר הבנה ולקדם תהליכי שיפור.
9. יצירת אוירה בה התלמידים והעובדים אוהבים את הארגון ועושים בלהט ובהתרגשות את עבודתם.
10. התמקדות בתחומים בהם אנו יכולים להצטיין ולהוביל. לא נעסוק בתחומים בהם לא נהיה הטובים ביותר או בתחומים שבהם לא יהיה להט בעשייה.

הגנת הסביבה כעמוד שדרה ערכי לפיתוח מנהיגות סביבתית פותחים אנשי הצוות החינוכי בכפר פתח לעיסוק חינוכי מעמיק ומשמעותי בכל רובד של החיים החברתיים. הפרויקטים שמבוצעים על ידי התלמידים מדגימים מצרף ייחודי זה: שיקום בריכות החורף והצלת מינים בסכנת הכחדה; השבת עופות לבתי הגידול שלהם במרחבי הכפר הירוק (תאי קינון לתנשמות ואוחים); טיבוע ציפורים למעקב אחרי אוכלוסיות קיימות ונכחדות; שיקום "אחו שרוני" - השבת זני צמחים נכחדים בשרון; ליווי קבוצת עיוורים עם כלבי נחייה בשטחי הכפר הירוק; חונכות לתלמידי בית ספר יסודי לחינוך מיוחד באמצעות הגינות האורגניות, ועוד.

אוכלוסיית התלמידים המתחנכת בכפר הירוק מגוונת ביותר וכוללת תלמידי חוץ ותלמידי פנימייה, תלמידים משכבות חברתיות מגוונות, תלמידים ילידי הארץ, תלמידים מהחברה הערבית והבדואית, יוצאי אתיופיה, יוצאי חבר המדינות, עולים ממערב אירופה ומארצות הברית ואף פליטים מאריתריאה ומסודאן. השונות, על פי כל מימד סוציו-דמוגרפי של הרקע המשפחתי חברתי של התלמידים, מייצגת הלכה למעשה את הסביבה הרבת תרבותית של מדינת ישראל והכפר הירוק הפך למיקרו קוסמוס של החברה הישראלית.

שימוש במשאבי ידע שבסביבה הקרובה: הקרבה הפיזית לאוניברסיטת תל אביב ולמכללה הבינתחומית בהרצלייה אפשרה יצירת זיקה הדוקה בין המוסדות. התלמידים, מכיתות ז' ועד י"ב, משתתפים באינטנסיביות בתוכניות העשרה ולימודים אקדמיים בתחומי המנהיגות, המשפט, החברה הישראלית, הרפואה והמדע, הכלכלה והתקשורת.

תרומת ידע ברמה לאומית ובינלאומית - הכפר הירוק הוגדר ע"י משרד החינוך כמרכז הפצה ברמה לאומית ובינלאומית - בנושא פיתוח מנהיגות סביבתית בקרב בני נוער. המרכז מהווה מוקד הדרכה לאנשי חינוך ולסטודנטים מהארץ ומהעולם באמצעות הצעת מודל ייחודי של תהליך פיתוח מנהיגות סביבתית. כך בשנים האחרונות מקיים הכפר הירוק סמינר קיץ בינלאומי למנהיגות סביבתית וסמינר חורף לתלמידים מחוננים, בהם משתתפים בני נוער ממדינות שונות בעולם בהן גרמניה, פינלנד, פולין, טיוואן, איטליה, אוסטרליה, קוריאה, הולנד וארצות הברית. התלמידים נהנים מפעילויות משותפות ודנים בשאלות ובנושאים

חיבור לקהילה - הפתיחות לקהילה היא חלק מתהליך החדשנות החינוכית. המודל שפותח בכפר הירוק מציב את התלמידים כראש חץ בחיבור אל הקהילות שמסביב לכפר. הם אלו הנושאים את המסר הסביבתי פנימה והחוצה. התלמידים הם בעלי ידע בנושאי חקלאות בת קיימא, ובעלי הכשרה במיומנויות של הדרכה. כך יתרמו להתחברותן של הקהילות שמסביב אל רעיון הקיימות ולמימושו.

בכפר הירוק קיים מרכז-מבקרים גדול אשר עם השנים הופך למרכז אזורי וארצי לאקולוגיה וחקלאות בת-קיימא. במרכז המבקרים התלמידים מדריכים את המבקרים בנושאי חקלאות וסביבה. בדרך זו הם מובילים את המסר הסביבתי אל הקהילה ותוך כדי כך עוברים בעצמם תהליך של העצמה והתפתחות אישית. בנוסף, משמש המרכז כמקום מפגש עם הטבע, בו יכולות משפחות להגיע וליהנות מסיוור של עגלה רתומה לטרקטור, צפייה בבעלי חיים והאכלתם, פעילויות מיוחדות בשטחים הפתוחים ועוד.

מדי שנה מקיימים תלמידי הכפר הירוק את צעדת הנרקיסים, אליה מוזמנים הורי כל התלמידים ותושבי הסביבה. בצעדה נערכות הדרכות של התלמידים על שמורת הנרקיסים הנמצאת בשטחי הכפר והאופן בו התלמידים פעילים כדי לשמר אותה. תלמידי הכפר פועלים גם לשימור נכסים חשובים נוספים הנמצאים בשטחי הכפר הירוק כגון, בריכת חורף, שבה מצויים מינים שונים של חיות ודו חיים הנמצאים בסכנת הכחדה; וכן מערות קבורה מתקופת השומרונים.

הכפר הירוק קריית חינוך כפרית בלב אורבאני

בעתיד הקרוב ישלים הכפר הירוק את הפיכתו לקריה חינוכית לפיתוח מנהיגות סביבתית, מצוינות ויזמות, המעניקה חינוך מגן-הילדים ועד אוניברסיטה - לכל ילד, ילדה, נער ונערה, הראויים ללמוד ולהתחנך בה. הכפר הירוק ידאג לשמר את צבינו כבית חינוך לילדים ובני נוער בעלי תרבות ורקע חברתי-כלכלי מגוונים. הקריה החינוכית תכלול פנימייה גדולה ואינטגרטיבית, שבה מתחנכים ילדים במסגרת משפחתונים ובני נוער בקבוצות חברתיות, גני ילדים, בתי ספר יסודיים ועל יסודיים, מכללה טכנולוגית ומסגרות אקדמיות (מתוך חזון הכפר הירוק).

בית הספר הכפר הירוק - בית הספר לתלמידים מחוננים ומצטיינים

לפני מספר שנים קיבל הכפר הירוק הכרה ככפר נוער ניסויי מגף ניסויים ויזמות במשרד החינוך והחל משנת הלימודים תשע"א הפך הכפר הירוק למרכז הפצה ארצי ובינלאומי בתחום המנהיגות הסביבתית. כיום הוא נחשב לאחד ממוסדות החינוך הטובים וההישגיים ביותר בישראל. כיום מספר התלמידים המתחנכים בכפר הירוק קרוב ל-2000 תלמידים מכיתה ז' ועד י"ד. תלמידי ביה"ס בוחרים במסלול לימודים כבר בהיותם בכיתה ז'. לימודי ההתמחות מביאים לידי ביטוי את בחירת התלמיד במסלול התואם את תחומי העניין שלו וכישוריו האישיים.

מסלול מנהיגות מדעית טכנולוגית - מופ"ת - מסלול מופת מיועד לתלמידים המצטיינים בלימודיהם והתנהגותם מופתית, ולתלמידים סקרנים המחפשים אתגרים לימודיים. לתלמידים אלו ניתנת תוספת לימודי מתמטיקה, פיסיקה ומדעי המחשב.

מסלול קדם רפואה ווטרינריה - מיועד לתלמידים המתעניינים בתחום הרפואה ובעלי חיים. התלמידים זוכים לתוספת לימודי כימיה, פיסיקה, מתמטיקה, יסודות הרפואה ולימודי העשרה בוטרינריה. כמו כן, התכנית פועלת בחסות ביה"ח מאיר כפר סבא, ביה"ח הווטרינרי בכפר הירוק, המחלקה לנוער שוחר מדע באוניברסיטת תל אביב והספארי ברמת גן.

כיתות המחוננים - בכל שכבה משולבת כיתת מחוננים. מדובר בתלמידים אשר הוגדרו כמחוננים ע"י משרד החינוך ואשר עברו את בחינות הקבלה לכיתות מחוננים. אחוז התלמידים המחוננים המתקבלים לכיתות מחוננים עומד על כ-10%. התלמידים זוכים ללמוד תכנית מעשירה ומגוונת, המתמקדת במדעים ובהומניסטיקה.

מסלול אומנות פלסטית - מיועד לתלמידים מוכשרים בתחום האומנות הפלסטית וזוכים לתוספת לימודי תולדות האומנות וסדנאות מעשיות באומנות פלסטית.

מסלול מוסיקה קלאסית - מסלול זה מיועד לתלמידים אשר מנגנים בכלי נגינה שונים ומעוניינים להרחיב את לימודיהם בתחום המוסיקה הקלאסית. התלמידים זוכים לתוספת לימודי תיאוריה ותולדות המוסיקה, משתתפים בהרכבים קלאסיים, במקהלה ובתזמורת הסימפונית של הכפר הירוק

מסלול מוסיקה רוק, פופ וג'ז - מיועד לתלמידים המנגנים בכלי נגינה שונים או המוכשרים בשירה. התלמידים זוכים לתוספת לימודי תיאוריה ותולדות המוסיקה, משתתפים בהרכבים כליים וקוליים שונים.

מסלול תיאטרון - מיועד לתלמידים המעוניינים להתפתח בתחום התיאטרון. התלמידים זוכים לתוספת לימודי תולדות התיאטרון, מחזות, סדנה מעשית ומפיקים שתי הצגות תיאטרון בשנה.

מסלול מנהיגות סביבתית - זוהי ה"סיירת" של השכבה בבית הספר. סיירת אשר מקרינה על כל הפעילות השבטית ומובילה אותה ולכן מעמיקה בסדנאות המנהיגות והשטח ומבצעת פרויקטים סביבתיים.

מסלול מנהיגות ואנגלית - מסלול זה מיועד לתלמידים עולים ממדינות דוברות אנגלית או לילדי תושבים חוזרים אשר מעוניינים להשתלב במסלול המנהיגות הסביבתית ומרגישים צורך לשמר את השפה האנגלית. התלמידים לומדים בנוסף לתכנית הלימודים בקורסים וסדנאות בשפה האנגלית להעשרת השפה.

טכנאי והנדסאי חשמל ומכונות. צה"ל אף דוחה את גיוס התלמידים וקולט אותם לביה"ס למחשבים עם סיום לימודיהם.

בכפר הירוק פועלים ארבעה בתי ספר יסודיים:

- ביה"ס "מקום לגדול" - בי"ס יסודי פתוח דמוקרטי.
- ביה"ס "דרך הילד" - בי"ס יסודי המלמד בשיטת החינוך הפרוגרסיבית, שיטה זו משלבת למידה אישית דרך התנסות ועשייה עם פסיכולוגיה חיובית ובהתאם לתוכנית הליבה של משרד החינוך.
- ביה"ס "אורים" - בי"ס אנתרופוסופי על פי דרכו של וולדורף.
- ביה"ס "המונטסורי" - בי"ס יסודי הדוגל בחינוך המונטסורי ופועל בשיטות המונטסוריות היוצרות סביבת למידה הבנויה מחומרים שנועדו לפעילויות למידה עצמאיות.

מסלול כלכלה וחברה - מיועד לתלמידים המתעניינים במדעי החברה, מדעי המדינה, ממשל ומשפט, כלכלה וחברה. תלמידים אלו זוכים בנוסף ללימודי המנהיגות לתוספת לימודי מדעי החברה, מושגים בכלכלה משמרת סביבה, סוגיות בכלכלה וקיימות, והכל בהיבטים סביבתיים.

בנוסף למסלולי הלימודי הניתנים לבחירה בכיתה ז', בוחרים תלמידים המגיעים לכיתה י' במגמת התמחות מבין המגמות הרבות הקיימות בבית הספר: מגמות מדעיות: פיסיקה, כימיה, ביולוגיה, זואו טכנולוגיה, מדעי הרפואה מגמות אומנותיות: אומנות פלאסטית, עיצוב, תיאטרון, מוסיקה, מוסיקה קלאסית מגמות טכנולוגיות: קולנוע וטלוויזיה, חשמל ואלקטרוניקה, מערכות בקרה ממוחשבות, רובטיקה, הנדסת תוכנה ומדעי המחשב. מגמות כלליות: סוציולוגיה ומדעי המדינה, מחשבת ישראל, ערבית, רוסית.

בבית הספר פועלת חטיבה לתלמידי י"ג-י"ד הנקראת "מכללת הכפר הירוק". לומדים במכללה כ-200 תלמידים והיא נחשבת כיום לגדולה ולמבוקשת מסוגה בישראל ובגוריה מגיעים, מידי שנה, למקום ה-1 בישראל במחני ההסמכה לתואר

הקולג' הבינלאומי - UWC

בשנת תשע"ה יפתח בכפר הירוק קולג' בינלאומי של ארגון ה-UWC. הקולג' יכלול בי"ס תיכון פנימייתי בינלאומי (שנתיים: י"א - י"ב) שיתמקד בנושאי מנהיגות, שלום וסביבה.

התיכון ישתייך לרשת בתי הספר הבינלאומיים United World Colleges (www.uwc.org) הקיימת כמעט 50 שנה ולה 13 בתי ספר בכל העולם. בית הספר בכפר הירוק יהיה בית הספר הבינלאומי הראשון אשר יפעל בישראל. לארגון UWC נציגויות בכ-140 מדינות כולל בישראל וחלק ממדינות ערב, שמדי שנה בוחרות תלמידים מקרב מועמדים רבים. מרבית התלמידים מקבלים מלגות מלאות או חלקיות מבתי הספר עצמם. בבית הספר בארץ ילמדו כמאתיים תלמידים. 20% מהם ישראלים, והשאר ממדינות העולם. הלימודים יתבססו על ה-International Baccalaureate (תעודת בגרות בינלאומית שנלמדת בכ-20,000 בתי ספר בעולם www.ibo.org) וישלבו תכניות לימודים ייחודיות שיפותחו כאן בנושא הסביבה והמדבר, בשיתוף עם מכון הערבה ואוניברסיטת באר שבע.

כמו כן, בכפר הירוק פועלים מספר גני ילדים:

- גן סיגן
- גן הפצפונים
- גן ירון ובתיה - גן אנתרופוסופי
- גן הציפורים
- גן הנסיך הקטן גן מונטסורי
- גן אנתרופוסופי - שייך לעמותת "אורים" ומונה גן ופעוטון

האוניברסיטה הפתוחה

מרכז האוניברסיטה הפתוחה בכפר הירוק פועל מזה עשור. במרכז לומדים כ-1000 סטודנטים במסגרת אקדמית ללימודי תואר ראשון, שני ולימודי תעודה בכל תחומי התוכן של האוניברסיטה הפתוחה. בנוסף, פועל תחת האוניברסיטה הפתוחה בי"ס לקולנוע ולצילום ובי"ס למקצועות פארא רפואיים.

3. The organization must be driven by unwavering faith and determination to achieve its goals, one at a time, despite any difficulties.

4. Creating a culture of discipline that is not grounded in hierarchy, bureaucracy, or excessive supervision, but based on an integration of ethics of leadership and initiative.

5. The concept of excellence must be realized through consistent, uncompromising, continuous collaboration, until we create a unique, innovative path for us and beyond.

6. We will not focus on what we have achieved, we will not rest on our laurels, but will continuously strive to achieve our goals and remember that one of our greatest enemies is confidence in our current success.

7. Establishing a joint council of students, teachers, and staff members to conduct vigorous, enthusiastic discussions and debates about the major issues in our lives, creating a space that allows genuine discourse.

8. Learn from the past without placing blame, as we seek to gain understanding and promote improvement.

9. Creating an atmosphere so that students and staff love the organization and do their work with passion and excitement.

10. Focusing on the areas in which we can excel and lead. We will not engage in areas in which we cannot be the best, or in areas that we are not passionate about.

Hakfar Hayarok - An Experimental School of Excellence and Environmental Leadership

Ten Guiding Principles to Promote Hakfar Hayarok

A Village for All of Us

1. Uncompromising effort designed to transform Hakfar Hayarok into the best youth village in Israel and in the world - success and excellence that is disseminated externally through an international dissemination center.

2. Human capital is the key resource for achieving our goals. We need outstanding people and managers who must grow from working teams and set a personal example.

בוא ואשק לך

ש. שלום

בוא ואשק לך, בְּנִי, הָאָדָם
עִם יָרֵק שָׁדוֹת, שָׁמַיִם שֶׁל אֹר.
גּוֹפֵךְ לֹא רֵחַץ עוֹד מִחֶלְאָה וְדָם
אֶר לְבָר מְפִרְכֵס, מְזַכֵּר וְטָהוֹר.

בוא ואניף אותך מטה ורום
ולארבע הרוחות לדתך אבשר.
נבטו שבליים במרחב ויש יום
!"הידד" הקוצרים מלכבר ינסר.

ציון הלוא תשאליו

ר' יהודה הלוי

ציון הלא תשאלי לשלום אָסיריך
דורשי שלומך והם יתר עֲדָרְיך

מִים ומזרח ומצפון ותימן שלום
רחוק וקרוב שאי מכל עֲבָרְיך

ושלום אָסיר תאָוה נותן דְמַעְיו כְּטל
חֶרְמוֹן וְנִכְסֵי לְרֵדְתָם על הַרְרְיך

לְבָכוֹת עֲנוּיֶךָ אָנִי תָנִים וְעַת אֲחַלּוֹם
שְׂבִיבַת שְׁבוּיֶיךָ אָנִי כְּנוֹר לְשִׁירְיך

מקור השם ציונות

מקור השם "ציונות" הוא במילה ציון - שמה האחר של ירושלים במקרא. ככתוב: "וּפְדֵינִי ה' יִשְׁכּוֹן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה, וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֵאשִׁים." המונח נטבע על ידי ההוגה נתן בירנבאום בשנת 1890, לתיאור תנועת "חובבי ציון", ובהמשך, כשהשתתף בירנבאום ב-1897 בקונגרס הציוני הראשון, כמזכיר הראשון של המשרד הציוני שניהל הרצל בווינה, אימץ הרצל את השם שקבע בירנבאום, כשם התנועה.

בין מטרותיה השונות של הציונות במהלך השנים ניתן למנות את היעדים:

- הקמת מדינה או "בית לאומי" לעם היהודי.
- פיתוח ארץ ישראל באמצעות יישובה ביהודים בעלי מקצועות שונים.
- ארגון העם היהודי באמצעות מפעלים משותפים שונים.
- הגברת ההכרה העצמית של העם היהודי.
- הכנת התשתית המדינית לקראת הקמת בית לאומי.
- עידוד העלייה לארץ.
- עידוד החינוך היהודי והעברי.
- בניית חברת מופת, המבוססת על צדק חברתי ושוויון.
- סולידריות יהודית ומאבק באנטישמיות.
- בניית כוח מגן יהודי על מנת להגן על היהודים מפני רודפיהם.
- הפיכת העברית לשפת העם היהודי.
- הגברת אחדותו של עם ישראל.
- סיפוק תמיכה למדינת ישראל.
- שילוב העם היהודי במדינת ישראל.

הציונות לאחר קום מדינת ישראל

לאחר הקמת מדינה ישראל, נבעה העלייה לישראל מכמה גורמים:

- הכרה שנפוצה בקרב יהודים כי ארצות הפזורה היהודית אינן בטוחות עבורן. הדבר אמור לגבי יהודים במזרח אירופה, בברית המועצות ובארצות ערב. לגבי הראשונים הכרה זו נפוצה בעקבות השואה, ובעקבות אירועים אנטישמיים שקרו אחריה. לגבי האחרונים - בעקבות מהומות נגד יהודים שהיו חלק מהסכסוך הישראלי-ערבי שהגיע לשיאו במלחמת העצמאות.
- מאמצים שעשתה ממשלת ישראל להעלאת יהודים לישראל, באמצעות הבטחת זכויות אזרח וסיוע כלכלי לעולים, וגם באמצעות שליחת שליחים, ניהול משא ומתן עם ממשלות זרות, וכן שליחת מטוסים ואמצעי תחבורה אחרים לשם הסעת יהודים לישראל.
- תחושה בקרב יהודים רבים ששאיפה בת מאות שנים מתממשת לנגד עיניהם, ורצונם לקחת חלק בכך.

שיר המעלות

תהילים קכ"ו

שִׁיר הַמַּעְלוֹת בְּשׁוּב ה' אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן
הָיִינוּ כְּחֹלְמִים
אֲזַ יִמְלֵא שְׂחֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה
אֲזַ יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְדִּיל ה' לַעֲשׂוֹת עִם אֵלֶּה
הַגְדִּיל ה' לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים
שׁוֹכֵה ה' אֶת שְׂבִיתֵנוּ כְּאֶפְיָקִים בְּנִגְב
הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ
הַלֹּךְ יֵלֵךְ וּבָכָה נוֹשֵׂא מִשָּׁר הַזֶּרַע
כּוֹא יִכּוֹא בְּרִנָּה נוֹשֵׂא אֶלְמוֹתָיו.

התנועה הציונית

התנועה הציונית הציבה את העלייה לארץ ישראל, כיעד עיקרי בהגותה, בפועלה.
אחד ממנהיגיה, בנימין זאב הרצל, סבר, כי תנועת העלייה לארץ תהיה בעיקר מכוח הרעיונות והתודעה.
וכך כתב בספרו מדינת היהודים:

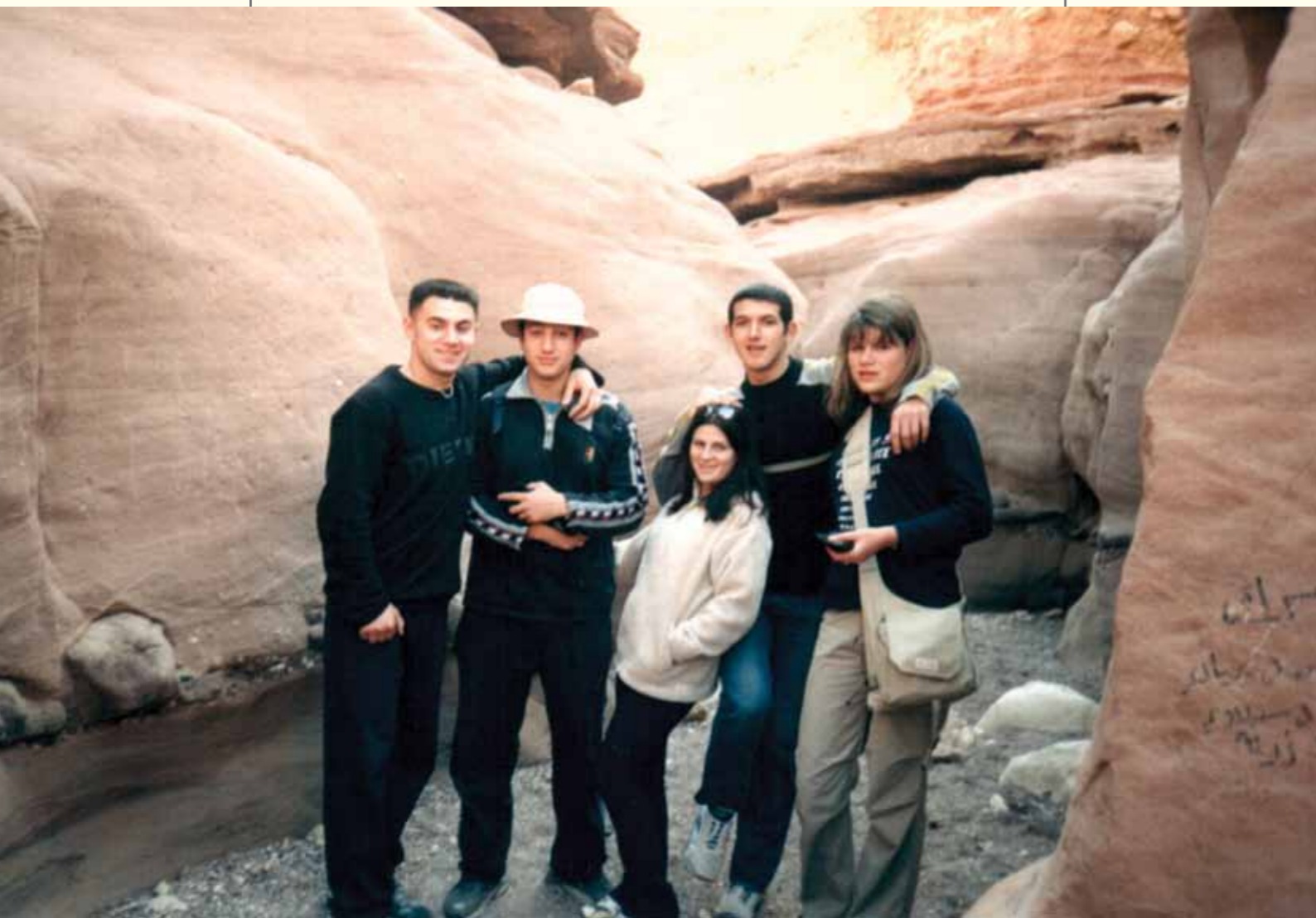
“אין בעולם אדם חזק או עשיר שיוכל להסיע עם מארץ אל ארץ.
רק רעיון יחולל זאת.
אכן לרעיון המדינה כוח כזה.
במשך כל ליל גלותם הארוך, לא חדלו היהודים מלחלום את חלום מלכותם.
'לשנה הבאה בירושלים!' קראנו בכל הדורות.
עתה הגיעה השעה להראות, כי בידינו להפוך את החלום לרעיון בהיר כצהריים”.

אוניית המעפילים "לוחמי הגטאות"

העלייה השנייה החלה ב-1904, העלייה השלישית - עם כניסת הגייסות הבריטים לארץ ב-1917. העלייה הרביעית - בשלהי שנות ה-20, והעלייה החמישית בראשית שנות ה-30 עד מלחמת העולם השנייה. בשנות ה-40 באו עולים רבים בתנועת ההעפלה, שנבלמה על ידי שלטונות המנדט הבריטי. לאחר הקמת מדינת ישראל באו גלי עלייה רבים מתפוצות ישראל. לכל אחת מהעליות היו אפיונים ייחודיים משלה, לפי ארצות המוצא ותרומת העולים. כל עלייה הביאה מנהגים, הרגלים ותרבות חדשה ושונה לארץ ישראל.

אל ארצי

רחל

לא שרתי לך, ארצי,
ולא פארתי שמך
בעלילות גבורה,
בשלל קרבות;
רק עץ - ידי נטעו
חופי ירדן שוקטים.
רק שביל - כבשו רגלי
על פני שדות.
אכן דלה מאוד -
ידעתי זאת, האם,
אכן דלה מאוד
מנחת בתך;
רק קול תרועת הגיל
ביום יגה האור,
רק בכי במסתרים
עלי עונייך.

קליטת העלייה היא אחד היעדים המרכזיים של מדינת ישראל מיום הקמתה והיא ניצבת בראש סולם העדיפויות של ממשלת ישראל. עלייה גדולה וקליטתה הטובה אינן רק מטרות על לעם ולמדינה, אלא בה בעת - מנוף אדיר לקידומה של מדינת ישראל.

מיליון עולים שהגיעו לישראל בשנות התשעים (בעיקר מברית המועצות לשעבר) שינו את פניה של החברה הישראלית, הביאו לצמיחה כלכלית חסרת תקדים, לעושר תרבותי ולפריחה בתחום הטכנולוגי. רבות מהנדסים, אקדמאים, אלפי מדענים ואמנים הם "הון אנושי" משכיל, מקצועי ויקר ערך לקידום המשק, המדע הטכנולוגיה והתרבות בישראל.

בארץ אהבתי

בארץ אהבתי השקד פורח,
בארץ אהבתי מחכים לאורח,
שבע עלמות, שבע אמהות,
שבע כלות בשער.
שבע עלמות, שבע אמהות,
שבע כלות בשער.
בארץ אהבתי על הצריח דגל,
אל ארץ אהבתי יבוא עולה רגל,
בשעה טובה, בשעה ברוכה,
המשכיחה כל צער.
בשעה טובה, בשעה ברוכה,
המשכיחה כל צער.
אך מי עיני-נשר לו ויראנו,
ומי לב חכם לו ויכירנו,
מי לא יטעה, מי לא ישגה,
מי יפתח לו הדלת?
בארץ אהבתי השקד פורח...

"חַיִּיתָ – כַּמָּה חֲרֻשָּׁתַי,
 כַּמָּה כְּבוֹדוֹת לֶחֶם אָפִיתַי,
 כַּמָּה זְרָעוֹתַי,
 כַּמָּה יַעֲצִים נִטְעַתַי,
 כַּמָּה לְבָנִים הִנְחֵתַי לְבִנְיָן
 בְּטָרָם תִּאָּסֵף אֶל עַמִּי,
 כַּמָּה כְּפִתוֹרִים תִּפְרֹתַי,
 כַּמָּה הִטְלֵאתַי, אֲחִיתַי,
 לְמִי הֶעֱנַקְתָּ מַחֲמָה,
 בְּמִי בּוֹשֵׁל – תִּמְכֹּתַי,
 לְמִי הוֹרִיתָ דֶּרֶךְ בְּלִי לְתַבְעֵי
 הַכְּרֵת טוֹבָה וּמִתֵּן פָּרֶס;
 מֵהַתְרוּמָה שֶׁתִּרְמֹתַי,
 אֵת מִי שֶׁרַתְּ?"

יאנוש קורצ'אק משיחותיו ברדיו

יאנוש קורצ'אק

"כאשר אדם מבוגר מתעצב, הוא יודע שהיגון יחלוף ושוב יהיה שמח; כאשר ילד בוכה נדמה לו שמעתה תמיד יבכה, תמיד יהיה אומלל."

"ילד שחטא, אין טוב מלסלוח לו. אם עשה דבר רע, משום שלא ידע - כעת הוא יודע. הרע לעשות שלא בכוונה - יזהר בעתיד. אם חטא מפני שקשה לו שלא לחטוא - ישתדל. חטא מפני שפיתוהו חבריו - לא ישוב לשמוע בקולם. ילד כי חטא, אין טוב מלסלוח לו ולחכות עד שייטיב דרכיו."

"לא את הכול אני יודע עדיין, אבל הסוף יהיה כזה, שהיהודים, תהיה להם מדינה שלהם בארץ ישראל."

העם משנה אפוא את פני הארץ ואת נוף הקדומים שלה.

בשירי "עיר היונה", אלתרמן תיאר זאת באופן ציורי,
כשכתב על החול שבערי המישור:

תִּמּוֹל צָהַב כְּצִבְעֵי קֶדֶר
וְהַיּוֹם, בְּלִי יִכְהֶה מֵאֵז,
יִלְהִט וַיִּצְהַב מוֹאֵר
כְּזִקְנֵי יְהוּדֵי אֲשֶׁכְּנֵז.

כָּכֵר כְּתִבְנוּ כְּתֹב וְהַכֹּלֵל
כִּי זָרִים הֵם לָזֶה הַסּוֹף
וְהַנֶּהָלָה לֹא פִּנְיָהֶם שְׁלֵעִיל
שָׁנוּ בְּבוֹאָם אֶל חוֹף,
אֶרֶץ סְבִיבָם, בְּעֵמֶדֶם עַל תֵּל,
מִתְחַלְּפִים פְּנֵי חַיָּה וְעוֹף."

אלתרמן. ערב פלישת מדינות ערב, במאי 1948, דימה את המדינה הנולדת ליונה שתרטש את לבו של הפרס הטורף, והוסיף:

”כִּי הָעַם הָעֵתִיק שְׁעָלְיוֹ הִיא רוֹפֶפֶת
לֹא יִתְנַנֵּה לְפַל לְרִגְלָיו נוֹטְפָה-דָם.
לְמוֹל חָרֵב שְׂכִירֵי-בֵּת-עָרָב הַנְּשַׁלְפֶת
כָּל דּוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁלְפוּ מִנְּדָנָם.”

שיר השומר

מעל המגדל סביב אשקיפה,
עיני תגמע מרחקים,
ארץ רוגעת בדמי הליל,
הוי, שומר, מה מליל?

חליל רועים ירון
גולשים עדרי הצאן
מה לי ומי לי עוד, כנען?
רוח מים המה
בין שיבולי קמה,
מה לי ומי לי עוד, כנען?

סחר עלה מן ההרים
העמק עטה ערפל
אי שם נוגות התן מיילל
הו, שומר, מה מליל?

אומרים ישנה ארץ

שאל טשרניחובסקי

אומרים: ישנה ארץ,
עמודיה שבעה,
שבעה כוכבי לכת
צצים על כל גבעה.
איפה אותה ארץ,
כוכבי אותה גבעה?
מי ינחנו דרך,
יגיד לי הנתיבה?
כבר עברנו כמה
מדברות וימים,
כבר הלכנו כמה,
כוחותינו תמים...

הכפר הירוק

NAALE נעל"ה
ISRAEL ישרא"ל 1992

במחרשתי

כל אושרי ירשתי
אראה חיים טובים
ולא אחסר מה בה

ובקומי משנתי
לבקש את מחייתי
לא תבוא דאגתי
על צרכיי יום בא

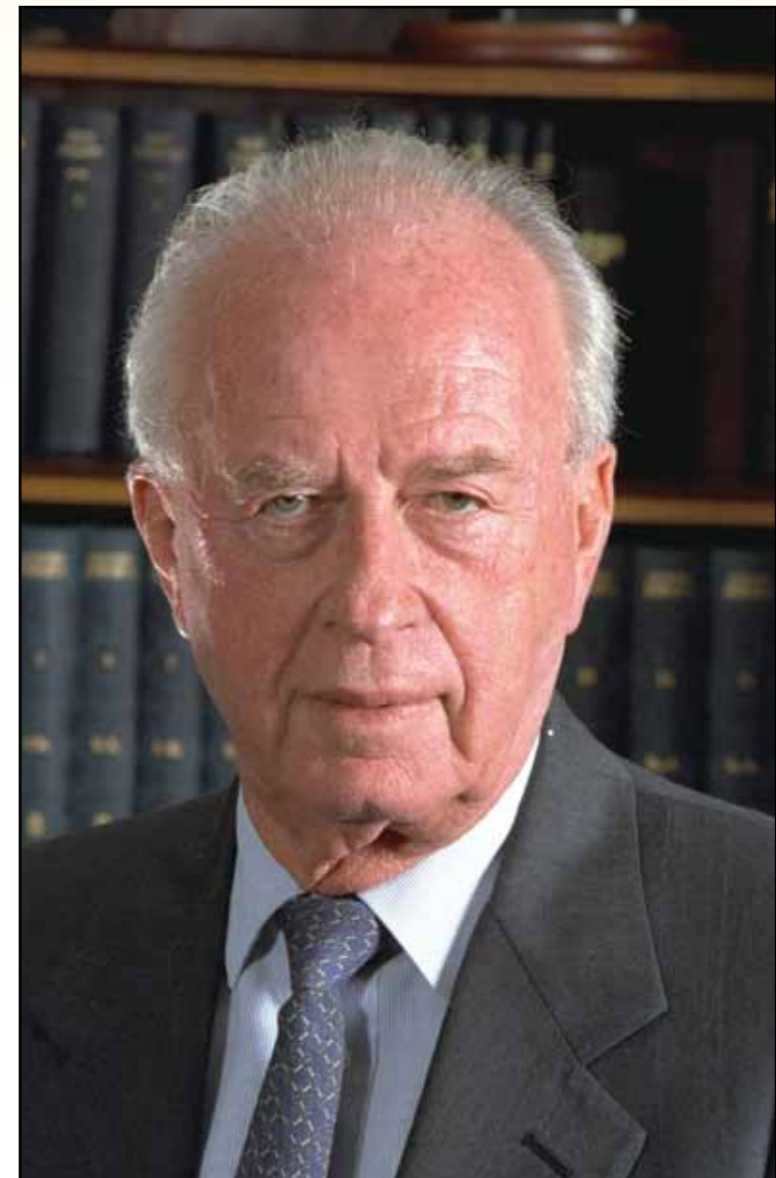
לחורף מוכן כבר
האסם מלא בר
קצרו ידיי ולא זר
פה על אדמתי!

בטקס קבלת פנים לתלמידי נעל"ה, שהתקיים ב-1993,
אמר ראש הממשלה המנוח מר יצחק רבין ז"ל:

אין מפעל יותר נעלה מנעל"ה!

תכנית נעל"ה ממשיכה לפעול בישראל ובכל רחבי העולם היהודי
מכוח אמירה זו.

שירי עליה לארץ ישראל

פיגומים

ארז ביטון

עַל סֶף חֲצִי בֵּית בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
עֹמֵד אָבִי
מְצַבֵּיעַ לְצַדָּדִים וְאוֹמֵר:
בְּהַרְיִסוֹת הָאֵלֶּה נִבְנְהָ פַעַם מְטֻבָּח
לְבִשֵׁל בּוֹ זֶנֶב לְוִיתָן
וְנִשׁוֹר הַבָּר,
וּבְהַרְיִסוֹת הָאֵלֶּה
נִקְיָם פְּנֵת תְּפִלָּה
לְמִצָּא מְקוֹם
לְמִקְדָּשׁ מְעֻט.
אָבִי נִשְׁאֵר בְּסֶף,
וְאֲנִי - כָּל יָמֵי
מְצִיב פְּסוּמִים
אֶל לֵב הַשָּׁמַיִם.

מושגים ואישים

העלייה הראשונה, מושבות, איכרים, הברון רוטשילד, תעשיית היין, פרדסנות, העלייה השנייה, עבודה עברית, חקלאות מדעית, מעמד הפועלים, מושבות הברון, כיבוש העבודה, מסגרות שיתופיות, כיבוש הקרקע, חוות חקלאיות, מפלגת הפועלים, הסתדרות העובדים, גאולת אדמות, הקבוצה, הקיבוץ, מושב עובדים, חוות כינרת, דגניה, רחל בלובשטיין, העלייה החמישית, התיישבות עירונית, יישובי חומה ומגדל, מאורעות תרצ"ו-תרצ"ט, קיבוץ חניתה, העלייה הרביעית. תעשייה: פרומין, לודז'יה, הקמת העיר עפולה, חיים וויצמן, נח"ל, היאחזויות נח"ל; העלייה הגדולה, יישוב הנגב, עיירות פיתוח, המוביל הארצי, התעשייה הביטחונית ועוד.

אבא עולה לארץ ישראל

בלפור חקק

אבא עלה לארץ ישראל.
כארי עלה אבי, כעזרא מבבל.
קם ואמר:
"אני עזרא בן מורד בן רפאל
נצר לאמוראים ולגאוני כבל".
ובהחכא עלה ללא פתשגן המקלך
לארצו עלה להיות כה הילך.
הנה זה השיר שרציתי לשיר
כבן וכעד.
זה השיר על אבי שעלה
ובן לילה שכן באהל מועד.
אם אשיר כבן אשיר על אב
בן לילה היה לאהל נסעו יתדותיו.
אם אשיר כעד
אקרא קריאה אנאק נאקה
אקרע קריעה אצעק צעקה
לא אמר שירה.
שהזמן זמן שבירה...

(מתוך: "ואז בקץ היוחסין")

ממש לפני שעליתי למטוס לישראל...

אסיה דימנטמן

ב-3/9/11 אני בשדה התעופה. אי אפשר לתאר במילים מה עובר בתוכי. אני פוחדת ולא רוצה לעזוב. מסתכלת על הוריי ומרגישה רק דבר אחד: אני רוצה להישאר איתם פה. אני לא רוצה לטוס. חושבת רק על כמה יהיה לי קשה ורע ולא נוח... ובכל זאת נפרדת מאימא. נותנת נשיקה אחרונה והולכת. העיניים מלאות בדמעות והלב מלא בדם. פחד. עוד כמה שעות אני נוחתת בישראל, למשהו לא מוכר ושונה לגמרי. בדרך למקום החדש שלי, המדריך מספר לי על הכפר-הירוק, אבל מחשבותיי במקום אחר לגמרי - אי שם, בין לבין. אני אפילו לא יכולה לדמיין כלום.

היום, 18/2/13, עברה כבר שנה וחצי. יש לי לספר המון. אבל בעיקר אני רוצה לספר שאני מאושרת. כאן המשפחה שלי, הבית שלי. אני יודעת ומרגישה שאיפה שלא אהיה, הכפר-הירוק בשבילי, הוא המקום הכי קרוב ללבי. פה תמיד מחכים לי, מטפלים בי ומקשיבים ואוהבים אותי. זה מקום שתמיד יקבלו אותך עם לב רחב וחם. הכי מהמם בכפר זה שכולם שווים. אפילו לא יכולתי לדמיין לעצמי שיכול להיות בעולם מקום כזה. היום אני יודעת שאני אוהבת את בית הספר ואת הפרויקט; וכמה שלא יהיה לי קשה, ועם כל הגעגועים לבית ולמשפחה, אני לא מוכנה להחליף את הכפר-הירוק בשום מקום אחר. אין לי ספק שעשיתי את הבחירה הנכונה. מקור כוח עבורנו.

מכתבו של לזיק

Первый раз когда я услышал о программе "наале" было в школе когда я учился в классе 7 когда ко мне в школу приехал директор из одной из многих школ "наале" и устроил семинар для учеников 7 и 8 класса. Тогда все шутили представляя как изменится его жизнь если он поедет по этой программе. Но тогда я не воспринимал эту программу в серьез. Через некоторое время моя мама узнала об этой программе когда было на концерте еврейского ансамбля в еврейской общине. После этого концерта моя мама по приходу домой позвала меня на разговор. Как оказалось она хотела предложить мне поехать обучатся по этой программе. Я с начало был удивлен что моя мама хотела отправить меня так далеко но потом подумав я понял что это будет для меня лучше чем я остаться в Латвии и в добавок ко всему у меня было желание жить в Израиле так как я до этого уже бывал в Израиле и мне очень понравилась эта страна. После этого разговора с мамой прошло пару дней и я ей сказал : Да я хочу ехать. Моя мама быстро все узнала об этой программе в "сохнуте". Ей сказали когда будут семинары и тестирование. В отличии от других детей которые хотели поехать по этой программе я посетил все семинары и был лучше готов к тестированию. Тестирование для меня показалось не таким сложным по этому наверно я его и сдал. В тестировании принимало участие 20 человек со всех городов Латвии и также была одна девочка с Литвы но "наале" приняли только 4 человек включая меня. Как не странно остальных троих я хорошо знал и до сих пор в тесных отношениях. Но когда спросили какую школу я хотел поехать я написал ОРТ яд луйбович которая находится в Натании. Но позже когда вызвали всех тех кто сдал тестирование мне сообщили о школе Кфар аярок. Для меня было удивление почему меня не взяли в школу в Натании но потом придя домой в интернете начел интересоваться про школу Кфар аярок и понял что это намного лучше школы в которую хотел поехать. Расставание с друзьями и близкими было тяжелым для меня но по прилету в кфар я почувствовал тепло как будто все тебя знают и ждут. Наверно это тепло держит меня здесь и даёт энергию продолжать обучатся в Кфаре

אני אלינה פינקל. עליתי לארץ בשנת 1993, כחלק מנעל"ה ב', ביחד עם שתי חברותיי: אירה שליאפוצ'ניק ואנה בלוברוכי.

העובדה שעלינו יחד הייתה ללא ספק מקור כוח עבורנו. עזרנו זו לזו ברגעים הקשים; היינו זו לזו אוזן קשבת, וגם מעין עוגן פנימי זו עבור זו. הגענו לכפר-הירוק בתור ילדות קטנות, בנות 13, ועזבנו הרבה יותר בוגרות ומחוזקות. היום כשאני בת 22, ומסתכלת לאחור, לא תמיד ברור לי איך שרדנו. הרי היינו ממש ילדות שעזבו את הקן המשפחתי החם, ופתאום נחשפו למקום שהוא מצד אחד שומר ומחנך אך גם מלא בפיתויים וחופש ללא גבולות עבור ילדים שנשארו ברגע אחד ללא ההורים.

לא היה קל. אך תמיד הרגשנו שיש לנו כתובת וגב - הן בדמותה של ויקטוריה, שהחליפה לנו את אימא, והן בדמות המשפחה המאמצת שאליה הגענו שלושתנו יחד.

אחרי שסיימנו את הכפר והתגייסנו, פנינו כל אחת לדרכה. אך תמיד ידענו שיש משהו שמחבר בינינו, וזאת החוויה שעברנו בכפר. מישהו מבחוץ לא ממש יכול להבין.

אחרי הצבא הגיע שלב האוניברסיטה, וכל אחת מאיתנו בחרה את מה שקרוב לליבה.

אנה למדה יפנית ויחסים בינלאומיים, וכבר שנים רבות היא מתגוררת ביפן. אירה למדה חינוך, ובימים אלה היא עושה חיל בתחום האבחון והחינוך המיוחד, ומדריכה מורים בבתי ספר.

ואני, שעשיתי בכפר בגרות בעיצוב אופנה, וכולם חשבו שאלך ללמוד עיצוב, מצאתי את עצמי בפקולטה לכלכלה וחשבונאות, והיום אני עובדת בתור רואת חשבון, ולא מצטערת לרגע מהשינוי החד בתוכניות.

במקרה יצא, שמרפאת השיניים של ילדיי נמצאת בכפר הירוק. בכל פעם כשאנו באים לכאן, ליבי מתרגש. ואני תמיד מספרת ומראה לילדים שזה המקום שבו למדתי, ולכאן בעצם הגעתי היישר משדה-התעופה... ועד כמה שהוא משמעותי עבורי...

זה היה מקום מדהים לגדול בו (עם כל הירוק מסביבי). מקום, שלימד אותי את שיעורי החיים הראשונים וחיזק אותי בצורה בלתי רגילה. ועל כך אני אסירת תודה.

פועלת התכנית גם במזרח אירופה ובמדינות מערביות, כגון: ארגנטינה ומדינות נוספות בדרום אמריקה, מקסיקו ומדינות במרכז אמריקה, דרום אפריקה, צרפת, צפון אמריקה ועוד.
 בתשס"ב (2002), במלאת עשור לנעל"ה, החליטה ממשלת ישראל שתכנית נעל"ה הופכת מ"פרויקט ניסיוני" ל"תכנית קבועה", והיא פתוחה מעתה לנוער יהודי מכל העולם, הרוצה ומתאים לבוא ארצה במסגרתה. במשך השנים הגיעו ארצה במסגרת נעל"ה תלמידים מ-55 מדינות.

על התוכנית

את תכנית נעל"ה (נוער עולה לפני הורים) מפעילה ממשלת ישראל באמצעות משרד החינוך והתרבות, לראשונה בשנת הלימודים תשנ"ג - 1992/3. זאת, בעקבות פניות של משפחות רבות מרחבי ברית-המועצות דאז, שביקשו לשלוח את ילדיהם ללימודים תיכוניים בישראל.

במשרד החינוך, אחראי על התכנית המינהל לחינוך התיישבותי, פנימייתי ועליית הנוער.

התכנית מופעלת ב"אגודה לקידום החינוך" (עמותה ציבורית שנוסדה ביוזמת משרד החינוך), באמצעות מינהלת מיוחדת, המורכבת ממספר אגפים - חינוך והשמה, חו"ל (חבר המדינות ומזרח אירופה ושאר העולם), יחידה קלינית, מנהלות ואגף בוגרים.

המינהלת מכוונת מבחינה מקצועית את קליטת התלמידים, ונותנת תמיכה מקצועית למוסדות החינוך, לתלמידים ולהוריהם.

פרסום ואיתור המועמדים למיון לתכנית, נעשה על-ידי נציגי המינהלת והסוכנות היהודית ברחבי העולם, וכן ארגון 'נתיב' בחמ"ע (ברית המועצות, לשעבר). הסוכנות היהודית אחראית גם להכנת התלמידים להגעתם ארצה, להטסתם ולהמשך הקשר עם ההורים בחו"ל.

החל משנת תשנ"ח, ניתן שם לכל מחזור.

המחזור שהגיע בקיץ 1997 נקרא "יובל" - לכבוד שנת היובל, שנת החמישים למדינת ישראל. המחזורים הבאים: "דרור", "זוהר" (לזכר שר החינוך המנוח מר זבולון המר ז"ל), "נועם" (לכבוד הרחבת נעל"ה מערבה), "עשור" - לכבוד שנת העשור לנעל"ה, "אילן" - י"א לנעל"ה, "רבבה" - לקראת הגעת החניך ה-10,000, "גיל" - י"ג לנעל"ה, "ידיד" - י"ד לנעל"ה, "מעלות", "גליל", "אריאל" - לזכר חתן פרס ישראל אריה קרול ז"ל ולכבוד ראש הממשלה אריאל שרון, ח"י - לכבוד ח"י שנות נעל"ה, "אור", "שחר" ו"אביב".

בכל שנתון מגיעים לישראל כמה מאות תלמידים מכל רחבי העולם.

לתכנית מתקבלים בנים ובנות, שמגלים רצון ללמוד בישראל, בעלי יכולת לימודית וכושר הסתגלות למציאות חדשה ושונה, וזאת לבדם, ללא הוריהם. בנעל"ה לומדים תלמידים מרוב מדינות העולם. הכיתות מחולקות לפי שפות המוצא, ויחד עם זה נעשה מאמץ להפגיש ולקשר בין תלמידים עם רקע אנושי ותרבותי שונה, עם מטרה קבוצתית אחת - להצליח בישראל.

בעשור הראשון פעלה התכנית בתחומי חמ"ע בלבד. החל מתש"ס (2000)

תהליך המיון

נעל"ה והסוכנות היהודית מארגנים את הרישום בכל רחבי העולם. מי שעומד בתנאי הסף לתכנית נעל"ה, מוזמן לתהליך מיון המבוצע על ידי צוותי מיון שמנהלת נעל"ה שולחת לאזורים שונים בעולם. בצוות המיון, אנשי מקצוע בתחומי החינוך והפסיכולוגיה; דוברי שפת המדינה בה מתקיימים המבחנים. כל תלמיד נבחן בסדרת מבחנים וראיונות, כדי לנסות ולאבחן כל גורם ומידע העשוי להשפיע על ההחלטה לקבל לתכנית. לאחר מכן, המועמד מקבל תשובה אם התקבל לתכנית, ואם כן - לאיזה מקום חינוך יגיע בארץ.

הקשר עם ההורים

כל תלמיד מחמ"ע זכאי פעם אחת במהלך התכנית לנסוע על חשבון הסוכנות היהודית לבקר את הוריו. קשר שוטף נעשה באמצעות מכתבים, שיחות טלפון (לא מעט תלמידים משתמשים בטלפונים סלולאריים כדי להיות זמינים להוריהם), דואר אלקטרוני ועוד. מינהלת נעל"ה מוודאת כי בכל המוסדות החינוכיים יהיה אינטרנט חופשי וזמין לכל המשתתפים.

משפחות מארחות

במהלך התכנית נעשה מאמץ לקשר את התלמידים למשפחות ישראליות המתנדבות לשמש כ"מקשרים" לחיים בישראל והדואגות לארח את התלמידים בסופי שבוע או בחגים, על פי בחירת התלמיד. משפחות אלו פותחות את לבן ואת ביתן בפני התלמידים. מתפתחים קשרים הנמשכים גם לאחר סיום התכנית ולאורך השירות הצבאי. משפחות אלו באות מנופיה האנושיים המגוונים של מדינת ישראל - מבחינת מוצאם, השכלתם, מקום מגוריהם ועוד.

בוגרי נעל"ה

כ-90% ממסיימי התכנית מחליטים להישאר בישראל לאחר סיום הלימודים. כ-50% מההורים עולים ארצה במהלך התכנית. רוב הבוגרים משרתים בצה"ל או במסגרת השירות הלאומי. כ-7% פונים ללימודים במסגרת ה"עתודה האקדמית", בעיקר במקצועות עתירי טכנולוגיה. בוגרים אלו משרתים בכל יחידות צה"ל, ורבים מהם מגיעים לקצונה.

מתוך הבנה לצורך בהמשך תמיכה וקשר גם לאחר סיום הלימודים ומתוך הכרה ששירות מוצלח הוא שלב חשוב בתהליך הקליטה בישראל, הוקם אגף בוגרים במנהלת נעל"ה.

אגף זה פועל בשיתוף פעולה מלא עם צה"ל, משרד הפנים ומשרד הקליטה בכל התהליכים המתבצעים בכיתה י"ב לקראת התאזרחות. האגף פועל על מנת לאפשר לבוגרים להגיע לשירות משמעותי בצה"ל, מהווה "כתובת" לבוגרים ולמערכת הצה"לית, שולח חבילות לחיילים, נותן ייעוץ נפשי במקרים מסוימים, תומך בקיום אירועים חברתיים ותרבותיים לבוגרים, ונציגו במקרים את הבוגרים במקום שירותם.

קליטת תלמידי נעל"ה בכפר הירוק

ורדה קרין, בעבר מחנכת ומרכזת נעל"ה בבית-הספר,
מורה להיסטוריה ולאזרחות

תלמידי נעל"ה הגיעו לכפר הירוק לאחר קליטה מוצלחת.

היו אלה עולים חדשים מברית המועצות לשעבר, שעלו ארצה והחלו ללמוד באולפן לעברית בכפר הירוק. בתום כשנתיים של השתלבות מעולה של העולים החדשים בכפר ובישראל, חיבקנו את התלמידים החדשים, אני כמחנכת ומרכזת הפרויקט, ומורות הנפלאות - שרה וובר ונאוה הורוביץ.

האולפן לעברית לתלמידי נעל"ה החדשים, מנה 15 תלמידים נפלאים וחרוצים. עם הזמן הגענו למספר של כ-50 תלמידים שעלו לפני הוריהם.

העבודה עם התלמידים סיפקה להם ולי חוויה בלתי נשכחת. העמדנו רף מאוד גבוה של לימוד העברית ולימוד ארץ ישראל, לימוד אזרחות והיסטוריה, ספרות ותנ"ך.

לאחר שלושה חודשים בלבד, ערכנו מדי שבוע בחינות בעברית כדי להשגיח מקרוב על רמתם. עם הזמן מיינו תלמידים על פי רמתם בעברית. למעשה, כל תלמיד קיבל מענה לימודי מספק ויעיל, בגיבוי ההנהלה בכפר וההנהלה היושבת בירושלים.

לא פעם זכינו להכרה ארצית, בהיותנו אולפן יעיל מקצועי וברמה גבוהה במיוחד. המודל של האולפן בהנחיית, היה בהחלט מודל לחיקוי לאולפנים אחרים בארץ. כל צוות המורים עשה את המרב בקליטת הצעירים הדינאמיים. בכל חג אירחנו תלמידים בבתי פרטיים, וגם אצל אנשי הצוות בכפר.

בהמשך, השקענו מאמצים לא מבוטלים להנעים להם את הזמן בכפר. בכל שלושה חודשים הפצנו עיתון שנקרא: "כל האולפן". התלמידים התבקשו לכתוב בעברית קלה על קליטתם, על מנהגם, מסורת, מסיבות כיתה, והכי הרבה על הטיולים והסיורים הלימודיים שקירבו אותם להוויה ולחיים בישראל.

הטיולים שנערכו כמדי חודש, נסבו סביב נושא או אתר, ועל כל תלמיד בתום הסיורים היה לכתוב רשמים על הטיול, מתוך הבנה שרמת העברית שלהם תשתפר.

לסיום, זכיתי בגדול להכיר פרויקט מרשים זה, ועל כך תודה!

באהבה ובסימן עלייה פורייה של עוד תלמידים לכפרנו ולארצנו.

שנות עבודתנו בפרויקט נעל"ה

נאוה הורוביץ, מורה ללשון עברית ולתנ"ך / שרה וובר,
מורה לספרות עברית ולידיעת הארץ

"אנחנו זוכרות את רגשות ההתלהבות עם פתיחת שערי ברית-המועצות והגעת גלי העלייה ב-1990. לימדנו אז עברית באולפן שלנו.

אנחנו זוכרות שבאותה שנה, עם השקת פרויקט נעל"ה, קיבלנו לבית ספרנו, הכפר הירוק, קבוצת נערים ונערות נבוכים אך אמיצים, בלי תמיכת ההורים, ללא ידיעת השפה, התרבות והמורשת, והתבקשנו ללמדם עברית כדי לשלבם מאוחר יותר בכיתות הלימוד בתיכון לקראת בחינות הבגרות.

הצוות שלנו התגבש לקראתם ומנה את המחנכת ורדה, את שרה ואותי, נאוה. איך נצליח להערות לתוכם את תמצית הישראליות בזמן הקצר ביותר? המטרה הייתה להקנות להם, תוך 'נחיתה רכה', מושגים בנושאים הבאים: תנ"ך, מסורת, היסטוריה של עם ישראל, ידיעת הארץ, ספרות עברית ואזרחות.

כיוון שנוער נעל"ה גילה סקרנות ורצון עז להשתלב, גם אנחנו הרגשנו מחויבות להעניק להם עוד ועוד, ולהעשיר אותם באין ספור חוויות בתחומים מגוונים.

הם ביקרו במוזיאונים, סיירו בסביבה וברחבי הארץ, האזינו לקונצרטים, השתתפו בסמינרים, ראינו אורחים בנושאים רבים. אנחנו זוכרות שהחשיפה לנושא השואה - על היבטיו הרבים - ריתק והעסיק את מחשבותיהם במשך תקופה ארוכה.

לתהליך הקשה והמאומץ של רכישת השפה, הוספנו שיטת למידה והערכה חילופית, באמצעות תלקיט -אוסף העבודות הטובות ביותר. לפי עדותם, העבודה על התלקיט שיפרה עד מאוד את שליטתם בעברית.

נסיים בשמחה להשתתפותנו בחוויה המרגשת של חינוך תלמידי נעל"ה לזהות ציונית -ישראלית עצמאית ובוגרת.

בתקווה לשלום ולהמשך קליטת עלייה במסגרת פרויקט נעל"ה - מנעל"ה לנעל"ה כוחנו עולה."

טווסים מסתובבים חופשי...

מרק דרנובסקי - בעבר חניך נעל"ה מחזור ה', ומדריך קבוצת נעל"ה בהווה

עליתי לארץ ב-1996 מאוקראינה. הסתיו הקריר עם העלים הצהובים והגשם, הפך

תוך כמה שעות לקיץ חם, עם אוויר מלא ריחות לא מוכרים - נוף אקזוטי. לאחר מבוך של כבישים ועצי דקל, הגענו לכפר הירוק. ואכן, ירוק הכפר. טווסים מסתובבים חופשי... הרגשתי כמו באגדה.

אני זוכר איך קיבלתי את החדר ואת סט המצעים הראשון, ואת הסדין עם הגומייה. לקח לי זמן להבין איך לשים אותו. זוכר גם את הלילה הראשון שבו גיליתי כי הטווסים לא שרים יפה כמו באגדות.

למרות שהייתי זר, הרגשתי נוח. כמו בבית. תמיד היו לצידי אנשים שהיה אכפת להם, שדאגו להסביר, לספר וליידע. אני זוכר איך בהדרגה התחילו להגיע ילדי נעל"ה אחרים.

זוכר את השיחות הקבוצה, שהיו מלאי צחוק... בעיקר כי השפה המוזרה נשמעה מצחיקה מאוד, או כשהמדריך היה מספר איזושהי בדיחה - החלק הצברי היה צחוק, ואחרי שהיו מתרגמים לנו את הבדיחה, גם אנחנו היינו צוחקים.

בחיבה ובחום אני נזכר בכל התקופה הנפלאה שלי בכפר ירוק. אלה היו שלוש השנים הנהדרות בחיי.

לא הכול היה שמח. היו גם רגעים עצובים. אך תמיד היה מי שיתמוך ויעזור, ייתן כתף בעת הצורך.

כעת חזרתי לכפר כמדריך.

אני מסתכל על ילדי נעל"ה של היום: האם גם אני הייתי כזה?

אולי התלבושת שלהם שונה, אך אני רואה את אותם מבטים שהיו על פנינו, ואני, מכל הלב, רוצה לתת להם את תחושת הבית שקיבלתי אני אז. אני רוצה להגיד להם שיהיה טוב, שנעבור הכול יחד, ושהם עוד ייזכרו בשנים האלה כזמן קסום.

תמיד אשמור פינה קטנה בלב לכפר הירוק.

שרתתי בגולני בשירות הסדיר שלי, והוצע לי להמשיך בקבע בצבא. החלטתי שאני רוצה והמשכתי בתפקיד מפקד מחלקה בגדוד תותחנים.

הצבא לימד אותי מהי אחריות ומהי מסירות מוחלטת. למדתי הרבה על החיים בזמן הצבא - זה מחזק אותך ומלמד אותך וממלא אותך בגאווה.

אני אישית אעביר הלאה את הגישה הזאת למשפחתי, לחניכים שלי ולסביבה.

עזבתי את הצבא לטובת הדרכה בכפר. הרגשתי שאני רוצה וצריך לסגור מעגל.

היום אני מדריך כבר שנה וחצי, ואני מאוד נהנה ומרגיש שיש לי מה לתת וללמד, כמו ההזדמנות שניתנה לי.

קיבוץ גלויות אמיתי תפריט ילדים בארץ ישראל

אם תביטו בתפריט הילדים היומי
תראו שקיבוץ גלויות זה כבר דבר קיומי:

בבוקר אוכלים - בורקס בולגרי
לבית ספר או לגן - לחם חום ובריא
לקינוח - פנקייק, בלינצ'ס או קרפ צרפתי
(מקפידים שזה יהיה האורגינל האמיתי!)

בצהריים אוכלים (לפעמים) ממולאים
או קוסקוס מרוקאי (יאמי טעים)
מנגבים חומוס עם פיתה, גם טחינה מנצרת
רוטב תאילנד עם אטריות במחבת

נקניקיות צ'וריסוס או בורגר בלחמנייה
קטשופ אמריקאי (כלי זכר לעגבנייה)
בערב פסטה ברוטב או פיצה איטלקית
פיתה עיראקית על טאבון טורקי

בשבת מחליטים לפי מצב הרוח
אם אוכלים ג'חנון או אולי דווקא מלאווח
בצהריים צ'ולנט כמובן (או חמין, אם מגוונים)
ולא מפספסים שניצלים וינאים מטוגנים

תפריט עשיר שמקבץ את כל הגלויות
תפריט ישראלי ברוטב עגבניות.

סגירת מעגל

פאבל סידורנקו, מחזור "יובל" או מ"ה, מדריך מחזור "שמיר"

בשנת 1997 עליתי לארץ. הגעתי לכפר הירוק במסגרת פרויקט נעל"ה, מחזור

"יובל". בהתחלה הרגשתי שאני בסוג של מחנה קיץ, אך די מהר הגעתי למסקנה שזוהי אשליה. הלימודים היו מאוד אינטנסיביים. הרבה שיעורי בית ולימוד עצמי. בהתחלה זה היה מאוד קשה, עד שלא לימדנו את עצמנו לחלק את הזמן בצורה נכונה. מהיום הראשון "נזרקתי" לסביבה דוברת עברית. הכוונה, שהיינו גרים בחדרים יחד עם ילדים ישראלים, יוצאי אתיופיה, ועולים מברית המועצות (לרוב, כאלה שההורים שלהם הביאו אותם בגיל צעיר). אני חושב שזה עזר לי מאוד מכל הבחינות ומכל הכיוונים, כגון, לימוד שפה, חברים

חדשים, תרבות חדשה, קבלת משפחת הכפר הירוק וכו'. זאת הייתה תקופה קשה, אך עם זאת, נהדרת. מלא זיכרונות נחרתו בזיכרוני. למדתי המון בכפר, גם על עצמי, גם על אחרים. וגם על המון דברים נוספים, שבסופו של דבר היו בסיס נהדר לאישיות שהתחלתי לבנות יחד עם הגעה לארץ חדשה.

ועכשיו, לאחר 15 שנים, אני חוזר לכאן. אבל לא סתם לביקור או לסיבוב בכפר, אלא לסגירת מעגל. חוזר בתור מדריך נעל"ה. לאחר שסיימתי לימודים בכפר, הספקתי לעשות דברים רבים בחיים. סיימתי שירות צבאי ביחידה קרבית, עשיתי תואר ראשון, עבדתי בתחומים שונים. אך בסופו של דבר, מצאתי את עצמי מגיע לתחום החינוך הבלתי פורמאלי, והרגשתי שאני נמצא במקום שממלא אותי ומספק. הרגשתי שאני עושה את מה שהייתי צריך לעשות. הרגשתי שלם עם עצמי ושלווה פנימית.

אני חושב שכל בן אדם מרגיש כשהוא נכנס לנישה שמיועדת לו, וזו הרגשה שקיבלתי כשהתחלתי לעבוד בחינוך הבלתי פורמאלי. עברתי כמה תפקידים במסגרות שונות הקשורות לעולים מברית המועצות, עד שהגעתי לכפר. אך רק בכפר קיבלתי בחזרה את ההרגשה של החום והמשפחה; של כולם ביחד.

מכתב לילדי נעל"ה

"שמי איילת שפיר. ילדי נעל"ה קראו לי בשם הפולני שלי, הלינה. עבדתי כיועצת נעל"ה בכפר הירוק משנת 2003-1995. ידיעת שפה הרוסית עזרה לי ליצור קשר טוב עם הילדים. ליוויתי אותם גם ברגעים הטובים שלהם בכפר, וגם ברגעים הקשים של געגועים הביתה, למשפחה ולחברים. השתדלתי לעזור להם בהתמודדות עם בעיות הקליטה החברתית בסביבה חדשה, ובבעיות לימודים בשפה שהיא לא שפת-אם שלהם. לאורך כל הדרך, בעבודה שלי בפרויקט, תמכה בי ה"אימא" הגדולה של נעל"ה בכפר - ויקטוריה - שבמשך שנים רבות חיה ונושמת את הכפר הירוק. שתינו היינו מאוד גאות לפגוש אחר-כך את בוגרי נעל"ה כסטודנטים באוניברסיטאות בארץ, וכחיילים בצה"ל."

מגוון דמויות נעל"ה בכפר...

”בהתחלה היה נדמה לי שלעולם לא אדע את השפה העברית, הידועה כשפה קשה. אבל בית הספר עשה הכול כדי לעזור לי ללמוד - לא רק את השפה... אולי זה מאוד מצחיק, אבל אני מרגישה שהתחלתי להיות חכמה יותר אחרי שהגעתי הנה. זאת הרגשה זרה ונעימה, כי פתאום השפה מקשרת אותי למקום, וזה עדיין מוזר כי אני מבינה מה שמדברים סביבי, וזאת הרגשה טובה ונעימה בשבילי.”

מוחורטובה ויטה

”החוויה שלי עד היום מהכפר... בפורים הראשון, היה לי מאוד נעים להרגיש בפעם הראשונה שאני חלק מהאירוע הזה.”
וולוקיטין דניאל

”בכפר פגשתי חברים טובים, וקיבלתי במתנה חבר יקר ואיתו עברתי רגעים יפים בכפר.”

ג'ניה

”הכפר-הירוק דואג להכיר לנו את ארץ ישראל. מדי חודש יש לנו טיול למקום אחר בארץ; מיום ליום אני מכירה יותר ויותר, ומרגישה יותר שייכות לארץ ישראל.”

דזיזובה קמילה

”אין ספק בכלל שהייתי רוצה להגיע ולהתקבל לכאן. הכפר נתן לי הרגשה של משפחה, ואין דבר טוב יותר מלהיות חלק מהמקום שבו אתה פוגש אנשים נפלאים, והשכלה ברמה גבוהה מאוד, ותנאי מגורים טובים.

היום אני יודע שכשאני אסיים את הכפר, אתגעגע מאוד - כי משפחה זה לתמיד.”

גזיזוב טימור

”כולם מדברים על כך שבכפר יש כללי התנהגות נוקשים. אבל הכללים האלה עזרו לי להכיר את עצמי טוב יותר, ואף לשנות משהו באופי שלי.”
 קלימובה אלכסנדרה (סאשה)

”פעם, כשנשארתי בשבת בכפר והשתעממתי מאוד, ניגש אלי מארק המדריך שלי, ושאל אותי: ‘עבדת פעם ברפת?’
 אמרתי שלא.
 והוא אמר, שהיום בתשע וחצי, אני עובד שם.
 לא התנגדתי. נשמע לי מעניין ללכת.
 כדי לא לאחר, יצאתי מהקבוצה בתשע ורבע. כשהתקרבת, הרחתי את הריח הנוראי, וכבר לא רציתי ללכת לעבוד שם.
 אבל בכל זאת נכנסתי... אחרי כמה משמרות ברפת, לא התלוננתי, למרות שעוד לא הייתי שלם עם זה.

”האם אחרי הכול עדיין הייתי מגיעה לכפר הירוק?..

התשובה שלי: במאה אחוזים, כן.

מבחינתי, אין בכל הארץ בית-ספר טוב יותר מהכפר-הירוק.

מורים מנוסים, תגבורים בשיעורי הבית, דרישות גבוהות - כל אלה הם מפתח, לדלת שנקראת: מפתח לעתיד.

הכפר נותן לכל התלמידים שלומדים כאן, ביטחון לעתיד. כולנו יודעים שאם יש רצון חזק, אפשר להגיע לגדולות.

הכפר-הירוק דורש רק דבר אחד: לשים בצד את העצלנות ולהתרכז במטרה.”

סטרטובה ויקטוריה (ויקה)

היום, אחרי 45 משמרות של עבודה ברפת, אני יכול להגיד שלחלוב פרות, הרבה יותר מעניין משאפשר לדמיין.”

דימנטמן בוריס

”החוויה הכי גדולה שלי עד היום, היא 'תוכנית-עשר' של השנה: 'יבגני אונייגין, של

פושקין'. כשרק העלינו את הרעיון להצגה, חשבתי שזאת משימה בלתי אפשרית.

היינו לחוצים עם הזמן. עדיין לא ממש מגובשים בקבוצה כדי להרים הצגה בסדר גודל כזה. אבל התגברנו. באיזשהו שלב התחברנו ואמרנו לעצמנו, שחייבים להצליח!

עבדנו קשה, והתוצאות היו מדהימות.

הבנתי שאם רוצים, אפשר להצליח ובגדול. לא אשכח את התקופה הזאת בחיים.”

פדוטקין אנדרי

”מה גיליתי על הכפר-הירוק?..

שרק בכפר עובדים אנשים עם לב חם, שפתוח לכל אחד מאיתנו, ולא חשוב מיהו. מעולם לא פגשתי אנשים כאלה, שמסוגלים לעשות מעשים שהם לא חייבים לעשות, ואף על פי כן עושים זאת מכל הלב.”

מסלובה אנג'ליקה

”צעדי הראשונים בכפר-הירוק, שינו את החיים שלי.

זה כמו להתחיל את החיים מאפס, מבלי לשכוח את החיים הקודמים בלטביה. קיבלתי את המקום הזה כמו בסיס לחיים חדשים, לקריירה בעתיד ובעיקר - יכולת לעזור להוריי לעלות לארץ.”

וופנה לזר

”כשניגשתי למבחן כדי להתקבל לפרויקט נעל”ה, לא התעניינתי לאיזה בית

הספר אגיע. רק עכשיו, אחרי שנה וחצי, אני מבין כמה טעיתי. תמיד צריך לעשות את הבחירה מהמחשבה ובאופן נכון.

גילתי שלא כל אחד יכול להתקבל לכפר-הירוק, ואני גאה ולא מצטער שהיה לי מזל להגיע הנה.

בכפר, אני אוהב את הגישה לתלמידים. פה, תמיד מקבלים בשמחה את כולם ולא משנה מהיכן הגעת. ועוד את זה: כולם שווים בעיני כולם.

הכי אני אוהב שיש בכפר מסורת: שבתות וחגים, טקסים ואירועים; והכי אני אוהב את 'תוכניות עשר' בימי שישי.”

ליסנסקיי יבגני

”החוויה שהכי השפיעה עלי היא, המילים הראשונות שלי על הבמה.

בתחילת השנה הראשונה, לא חשבתי שאני מסוגל להשתתף בהצגות בעברית, ועוד לפני קהל ישראלי.

קיבלתי אחד מהתפקידים הראשיים, עם הרבה טקסט. התלבטתי עם עצמי רבות ולא ידעתי אם אוכל להתמודד עם השפה. אבל הכרתי את עצמי, ואמרתי שאני מסוגל לעשות זאת, בגלל שאני לוקח אחריות עד הסוף. בסופו של דבר ידעתי את הטקסט בעל-פה - עד שהוא יצא באופן טבעי.

כשהתעוררתי למחרת בבוקר, התמונה כבר לא נראתה לי כל כך מפחידה כמו אתמול. פתאום ראיתי שמש, אור, עצי דקל; ופרצופים מחייכים לעברי. הרושם הראשון שלי מהכפר, היה מוטעה. עכשיו, כשאני מכירה ונמצאת פה מספיק זמן, אני יכולה להגיד לכל העולם, שהייתי רוצה להתקבל לפה! כמה תמיכה ועזרה! וכמה מידע חשוב קיבלתי בכפר! כמו שלא הייתי מקבלת באף מקום אחר!!! תודה לאנשי הכפר על כל מה שהם עשו בשבילי."

פבלובה יוליה

"בחמשת החודשים שאני בכפר, קיבלתי הרבה ניסיון בחיים. קרו לי דברים רבים ומעניינים. ובגדול, החיים שלי השתנו לגמרי. מצאתי כאן המון חברים טובים, ואפילו גיליתי שיש לי פה קרוב-משפחה. אני גאה שהתקדמתי בשפה העברית, שנתנו לי אפשרות להמשיך בשיעורי הפסנתר והריקוד, כמו שעשיתי בעבר."

קירסנוביה אנה

אף על פי כן, לקראת ההצגה, כשהייתי מאחורי הקלעים, עדיין התרגשתי. ושוב ושוב חזרתי על הטקסט ופחדתי שאשכח אותו. כשהגיע תורי, עליתי את הבמה וכמעט שאיבדתי את ההכרה מרוב התרגשות, אבל כשהתחלתי לדבר ואמרתי את המילה הראשונה, הרגשתי הקלה. עשיתי את תפקידי עד הסוף. אחרי ההצגה הרגשתי הקלה מוחלטת. באותו הרגע הייתי האדם הכי מאושר שיש בעולם. הגעתי למסקנה שאם אני רוצה משהו, אני יכול להשיג ולהצליח."

גולייב דימיטרי (דימה)

"כל מה שראיתי בהתחלה, הפחיד אותי מאוד. קשה לדמיין את התמונה: ארבע לפנות בוקר, שתי בנות עייפות יוצאות משדה-התעופה, לאחר טיסה ארוכה וקשה. מכניסים אותנו למכונית, נוסעים ומגיעים למקום שנקרא הכפר-הירוק. הדבר הראשון שראיתי היה הרפת שבכפר. ירדנו מהמכונית והרחתי את ה'ארומה' של הכפר. כשהכניסו אותנו לחדר שלנו, הפחד גבר ועלה. בתוכי צרחתי בלי הפסקה: אני רוצה הביתה!! זה יכול לקרות לכל אחד, לראות קירות לבנים, ארונות זהים, מיטות ושולחן.

”הכפר-הירוק נותן לי אפשרות להתחיל חיים חדשים ועצמאות, להכיר את עצמי ולבנות את עצמי מחדש.”

קובטונובה יקטרינה (קטיה)

”אני מרגישה בטוחה מאוד ומאושרת, בגלל שתמיד ישנם לידי המדריכים שלי, שמוכנים לעזור ולפתור את הבעיות שלי. זה מראה שאני חשובה להם.”

פיאטיקוף אליזבטה (ליזה)

”החוויה הכי גדולה שלי היא, שקיבלו אותי לפרויקט. אני הצעירה ביותר בחבורה. הרגשתי הכי מאושרת בעולם שקיבלו אותי וששלחו אותי לכפר. אני לא יכולה לדמיין את חיי בלי הכפר.”

זודקינה לינדה

”בזמן הקצר שאני נמצא בכפר, הצלחתי להבין שכל ילד כאן, הוא חלק בלתי נפרד מהמקום. לא יכולתי לדמיין מקום יותר מדהים מזה.”

מליה זריה (זאשה)

”קודם כל, תלמידי הכפר זאת משפחה אחת. אם אתה צריך עזרה, הם יתנו ויעזרו בשמחה.

דבר שני, בבתי-ספר רבים אין מראה של טווסים מסתובבים חופשי, שמוסיפים ליופי של הכפר ומשמחים אותך.

דבר שלישי, בית הספר של הכפר נותן לך אפשרויות ללמוד מה שאתה רוצה ללמוד, ולעסוק בתחביבים כמו: שירה, ספורט, נגינה ועוד הרבה...

בכפר-הירוק אפשרי לשלב הכול ביחד.

זה בית הספר הכי טוב שיש.”

פטרנין לב

”הזכר הכי חשוב שהבנתי על הכפר הוא, שאי אפשר להסתדר לבד. שצריך להתחשב באחרים, כמו שאני מצפה שיתחשבו בי.”

פרואיבודה ולריה

”הופתעתי מאוד לגלות שברוסיה אני יהודי. התחלתי להתעניין מה זה ומי אלה היהודים... והבנתי שבעוד כמה שנים, בזכות זה שאני יהודי, אני יכול ללכת לפרויקט נעל”ה וללמוד בישראל. עברתי מבחנים והתקבלתי לפרויקט. אני מאושר מאוד להיות פה.”

יוסף גולדברג

”אני מרגישה בטוחה בכפר ולא בודדה. יש לי כיתה מצוינת עם תלמידים מצוינים. החיים בכפר מעניינים מאוד. היחס של המבוגרים לתלמידים שווה לכולם.”

נאומובה נטאשה

”לפני שהגעתי לכפר, חשבתי המון איך יהיו החיים שלי בלי הוריי שרחוקים ממני. חשבתי מי יתמוך בי... שמחתי מאוד על כך שקיבלו אותי לפרויקט ושלחו אותי לכפר. ההחלטה לעבור לישראל, גרמה גם להוריי לעשות עלייה לארץ ישראל, יחד איתי.”

פיאטיקוף ליזה

”אהבתי ונקשרתי לכפר. עכשיו, כשאני אומר את המילה בית, אני מתכוון לכפר - לחדר הקטן שלי. כך אני מדמיין... מצאתי כאן הרבה חברים, וכל זה גרם לי ללמוד טוב יותר.”

פייגין סאשה

ניסיון החיים כאן עזר לי להכיר את עצמי ולהעריך מחדש את הכוחות ואת היכולות שלי.
 הכפר-הירוק הפך למקום חשוב בחיי. היום כבר יש לי משפחה משלי, ואני אימא
 לילדה בת שש. אני מאחלת לבתי, שגם בחייה היא תגיע למקום חם, תומך ומיוחד כמו
 הכפר הירוק".
אירינה גורחובסקי, נעל"ה א'.

"באוקטובר 1992, הגעתי לארץ כחלק מקבוצה קטנה של נערים, שהגיעו מעירי
 במסגרת פרויקט נעל"ה. כשנחתנו, משכו את תשומת ליבי שלושה דברים: הריח של
 הארץ, צבעי הפרחים וחיוכי האנשים.
 אחר כך גילינו, שבין אלה שקיבלו את פנינו בשדה התעופה, היה גם יצחק רבין. רק
 מאוחר יותר הבנתי את משמעות הדבר.
 הביאו אותנו למקום שנקרא, הכפר הירוק. גם כאן פגשו אותנו בחיוכים, ונכנסנו לחדרינו.
 הכול היה מוזר. שפה זרה, התלהבות של ילדים בסביבה ושמם בשמים (אחרי שמיים
 קודרים וגשומים).

אני לא זוכרת איזה רגשות הציפו אותי יותר: הסקרנות? הפחד? או אולי המבוכה?
 זכור לי שבימים הראשונים, או אפילו בשעות הראשונות, באו אלינו חניכים של הכפר,
 שדיברו איתנו בשפה שלנו. חלק מהם למדו בכפר במשך שנה; חלק - שנתיים. הם
 סיפרו לנו על החיים בכפרו הסבירו לנו דברים רבים. יכולנו לשאול אותם כל דבר. הם
 ליוו אותנו עד סוף תקופת הלימודים שלהם. אנחנו שומרים איתם על קשר עד היום.
 בכפר הירוק פגשנו אנשים מרתקים.

תוכנית נעל"ה

נעל"ה - עלית אקדמי, היא תוכנית תיכון ישראלית לנוער יהודי וישראלי תושב חו"ל. התוכנית נמשכת 3-4 שנים, ומיועדת להשגת בגרות ישראלית. התוכנית הינה במימון ובפיקוח מלא של משרד החינוך הישראלי. הקבלה לתוכנית מותנית בעמידה ביום מיונים, ובזכאות, כפי שתיקבע על ידי מנהלת התוכנית. המתקבלים לתוכנית יקבלו כרטיס טיסה לישראל, מימון מלא של הלימודים כולל העשרה וחוגים; מימון מלא להלנה ולהזנה, ביטוח רפואי, תקציב אישי, תקציב לנסיעות ולביגוד, טיולים בישראל, ועוד. הלימודים בתוכנית מתקיימים במגוון בתי ספר מובילים בישראל.

"אז עברו להן קרוב לחמש-עשרה שנה מאז שאני בארץ. ההתחלה הייתה מאוד קשה. ארץ חדשה, שפה זרה... אבל היום אני לא רואה לעצמי בית אחר. די מהר הצלחנו להשתלב עם החבר'ה בפנימייה. הכפר הירוק הפך בשבילנו לבית. לא בית שני, אלא בית ראשון. בית יחיד. שם גדלנו ולמדנו בזכות הכפר ופרויקט נעל"ה, והפכנו למי שאנחנו היום. בזכות נעל"ה הגעתי לכפר הירוק. בזכות הכפר הפכתי להיות מי שאני. תודה לנעל"ה. תודה לכפר!"

אנה פיפקין, מחזור מ"ז (מחזור יובל)

מוסדות החינוך בישראל

כמו כן מתקיימות כמה כיתות ט' בתכנית ארבע-שנתית. כיתות נעל"ה מתחנכות בבתי ספר ממלכתיים, ממלכתיים-דתיים וחרדיים, במסגרות של כפרי נוער, קיבוצים, ישיבות תיכוניות, אולפנות לבנות, ועוד. את הזרם החינוכי בוחרים ההורים לפני הגעת התלמידים ארצה. קיימת תחרות בין בתי הספר לקליטת כיתות נעל"ה. למרות השונות בין מוסדות החינוך, נוצרים קשרים אנושיים ומקצועיים בהשתלמויות ובכנסים. במסגרת "למידת עמיתים" למחנכי הכיתות, ניתן למצוא בקבוצה אחת את חברת קיבוץ עין-שמר, מנהל ישיבה תיכונית של חסידות קרלין, מחנך מ"חוות הנוער הציוני" ומחנכת במוסד חרדי לבנות.

מה זה להיות יהודי

ריטה שלחובי, מחזור מ"ג

נולדתי בשנת 1980 בעיר קריבוי רוג שבאוקראינה. כשגדלתי, אני ואחותי הגדולה, התחלנו להתעניין ביהדות ובציונות על מנת להבין "מה זה להיות יהודי". התחלנו ללכת לפעילויות השונות בסוכנות היהודית שבעיר, ומדי יום ראשון, ללמוד בבית הספר היהודי.

שם, באחד הכנסים, שמענו על פרויקט נעל"ה. נדלקנו על הרעיון. סוף סוף החלום שעליו חלמנו נראה מציאותי מהרגיל - לעלות למדינת ישראל! על-פי הגיל, אחותי התאימה לפרויקט.

נרשמה למיונים, נבחנה, ונסענו למחנה חורף של הסוכנות היהודית. כשחזרנו, פגשו אותנו ההורים עם חדשות מרעישות: אחותי התקבלה! בפברואר 1980 היא עלתה ארצה, לפנימיית אלוני-יצחק.

עם המנטליות השונה; עם האקלים השונה... וכל זה, רחוק מהבית ומהמשפחה. במשך שלוש השנים הבאות, הייתי חלק בלתי נפרד מהמערכת המתקתקת הנקראת פנימיית הכפר-הירוק. עם העלויות והירידות והקשיים שנחשפו אלינו בתור זרים בארץ חדשה.

זכורה לי חוויה משמעותית מאוד בכיתה י"ב: כשנכנסתי למועדון שלנו להכין קפה, פנה אלי גנה (מהכיתה המקבילה) ושאל אם אני רוצה לבוא וללמוד מנהיגות במכינה קדם-צבאית. כמוכן שנעניתי בחיוב. ובסוף י"ב דחיתי את מועד גיוסי לצה"ל, בעבור שנה מרתקת ובונה במיוחד.

מכינת קדם-צבאית, המדרשה הישראלית למנהיגות חברתית, "נחשון". במהלך עשרת החודשים במכינה, למדנו בצורה אינטנסיבית: מנהיגות, פילוסופיה, הקניית ערכים, פעילות חברתית תורמת, הכנה לשירות בצה"ל ובעיקר, הבנה מעמיקה של החברה הישראלית בכללותה. באופן אישי אני יכולה להגיד, שזאת הייתה השנה המשמעותית בחיי. שנה שבה נבנית להמשך חיי הבוגרים.

התגייסתי לצה"ל. את שירותי הצבאי התחלתי בפיקוד העורף, כמדריכת אוכלוסייה לשעת חירום. תשעה חודשים לאחר מכן, יצאתי לקורס קציני חילוץ והצלה. מכאן, את שירותי העברתי בתפקידים שונים: מפקדת-מחלקה בקורס מדריכי אוכלוסייה לשעת חירום; קצינת אוכלוסייה במחוז מרכז; קצינת מדור תורה ופיתוח במפקדת הפיקוד. את תפקידי הצבאי אני ממשיכה גם במהלך חיי

בשיחת הטלפון הראשונה שקיבלנו ממנה, היא אמרה שאני "חייבת" לעלות! כאחות ממושמעת, נרשמתי למיונים, נבחנתי ו... אני בדרך, עם עוד קבוצת נערים ונערות בני גילי, נוסעים אל העתיד המסקרן והכל-כך מאתגר.

אחרי לילה ארוך של נסיעות וטיסה, פגשו אותנו בשדה-התעופה, נציגי הכפר הירוק.

העלו אותנו על המיניבוס ונסענו על הכביש החלק להפליא. כל הדרך התבוננו בעצי הדקל הגדלים לצידי הכביש. לכפר-הירוק הגענו בעשר בבוקר. מותשים התיישבנו בכניסה לקבוצה, בהמתנה לחלוקה לחדרים.

פתאום, זז הווילון בחלון שמולנו. משם, בחיך שחושף את כל השיניים, צצה בחורה בשם

רחלי, שלימים הייתה שותפתי לחדר.

במהלך הבוקר הראשון, דלת חדרי לא נסגרה לרגע. כל פעם נפתחה מחדש ואיתה חבר'ה ותיקים שהתעניינו בנו, החניכים החדשים. עד שבאיזה שלב נרדמתי מרוב עייפות והתעוררתי מרעש מוזר שמעבר לחלון.

כשהצאתי החוצה, ראיתי ילדים רגילים, כמוני, רק שהם דיברו בשפה זרה, בעברית. כאן הבנתי שאין ברירה: אני חייבת ללמוד עברית!

אז נכנסנו למרתון של לימודים. היכרות עם הסביבה החדשה, החברה החדשה

והנערות שעמדו בפתחו של המסלול שאותו אני עברתי (שעדיין עוברים)...
התחושה שבין החניכה (כעולה חדשה), לבין המדריכה-המלווה המנוסה, הייתה
רוויה ברגשות מעורבים, נוסטלגיה והזדהות. והייתה לי ההזדמנות לתת להם את
מה שחסר לי: תחושה של בית!

כיום, אני עצמאית. מתעסקת בכמה תחומים: ניהול תוכנית העשרה למחוננים
ולמצטיינים "ראש ירוק" בכפר הירוק; מדריכת קורסי בישול גיאוגרפיה מסביב
לצלחת; מנחת קבוצות בנושא חינוך מיני לתלמידי פנימייה.
אני עומדת להתחתן עם בחיר ליבי, ארז. גם הוא מורה בכפר הירוק - שם הכרנו.
אנו מתכוונים לבנות בית בגליל, בקיבוץ פרוד.
לסיום, אני רוצה לאחל המון הצלחה, עם ברכת הדרך, לכל החניכים והחניכות
שנמצאים ושיהיו בכפר-הירוק. וכמי שחוותה את הכפר כביתה הראשון בארץ,
אגיד שיש לכפר המון מה לתת, ואכן הוא נותן המון. תנצלו זאת ותגדלו איתו
ביחד ובחכמה.

האזרחיים, כקצינת מילואים באולפן השידור של פיקוד העורף בתור קצינת-
מבצעים ומגישת שידור לאוכלוסייה הרוסית.
בעקבות פניית נציגי הכפר הירוק, השתחררתי מתפקידי בצה"ל לצורך הדרכה
בפנימייה בכפר - דבר שעליו חלמתי עוד בהיותי חניכה בכפר.
במשך תשע שנים, מילאתי תפקידים רבים בכפר-הירוק. הייתי מדריכת קבוצה,
אחראית על ההסברה, על השיווק ועל רישום תלמידים חדשים.
במהלך עבודתי בכפר, לימדתי בבתי ספר יסודיים "פיתוח חשיבה יצירתית"
ובחטיבות ביניים - "מנהיגות ודינאמיקה קבוצתית", מטעם המכון לטיפוח חשיבה
יצירתית, ברנקו וייס.
את סגירת המעגל עשיתי כשנפתחה קבוצת נעל"ה. אז זכיתי לקלוט את הנערים

אחרי הכפר...

"לגבי מה שעבר עליי, צריך ספר שלם רק בשבילי!:) בגדול, היה קשה לי מאוד אחרי צבא להסתגל לחיים בארץ, כי אני הייתי מאותן נערות ללא קרובי משפחה כלל.

את הכפר-הירוק סיימתי במגמת עיצוב אופנה, וחלמתי להמשיך ללמוד ב'שנקר'. אבל כשרגע האמת הגיע, ראיתי שלא אוכל לממן את חלומי.

ניסיתי למצוא עבודה בתחום, כי היו כמה משרות שהסתפקו בבגרות בעיצוב. אבל כל מעסיק דרש ניסיון. לא היה לי איפה לצבור את הניסיון, לכן זרמתי לפי תסריט רגיל: מלצרות, מזכירות, שירות-לקוחות. משם התחלתי להתקדם הלאה, והגעתי לתפקיד של מבקרת איכות; ואחר כך, מערכות מידע. עקב מיתון וצמצומים העבירו אותי למחלקת שכר ומשאבי אנוש. זהו תפקידי האחרון בתור שכירה: 'רכזת שכר ומשאבי אנוש ואחראית הדרכות'.

היום אני סוף סוף במקום שאליו אני שייכת - מעצבת אופנה עצמאית."

זויה לייבוביץ, מחזור מ"ג

טלטלות וקשיים מנטאליים

אילן פרץ, מדריך נעל"ה

"התקופה בכפר בכלל, והתקופה עם חניכי נעל"ה בפרט - היא מאוד משמעותית עבורי עד היום. אני זוכר, כשהגעתי לכפר, נסענו לשדה-התעופה לקלוט את ילדי נעל"ה ב'. פגשנו נערים שהגיעו מתרבות אחרת, שפה אחרת, וכמובן מנטאליות שונה ואחרת מהנוער הישראלי. הרעיון לשלב את הנוער מנעל"ה עם אלה שגדלו בארץ, היה גאוני. ההתערבות של הנוער בהתחלה הייתה קשה מאוד, וההסתגלות של בני הנוער, האחד עם השני, עברה המון טלטלות וקשיים מנטאליים. האתגר היה לשלב בין הקבוצות. לדעתי, בעזרה של ויקטוריה ובעזרת המדיניות החינוכית של הכפר, הצלחנו במשימה. חניכתי שני מחזורים של קבוצות, שבהן השילוב של נעל"ה היה מדהים בעיניי. עד היום אני בקשר עם חלק מהנערים. תמיד כיף לי לשמוע על ההתפתחות וההשתלבות שלהם בחברה הישראלית. הייתה לי הזכות לפגוש נערים ונערות איכותיים מנעל"ה, בכל תקופת שהותי בכפר."

לידה מחדש של עצמי

מדריך: איציק אדרעי, אם-הבית: ורד שוקרון. קבוצה ז', נעל"ה

"נעל"ה בשבילי זו לידה מחדש של עצמי. אפשר לומר: ישנו איציק שלפני

המפגש וההדרכה של קבוצת נעל"ה שלי, וישנו איציק אחרי.

עד היום אני חושב על זה, וכל פעם שאני נזכר, אני מעכל את הפלא הזה: קבוצת ילדים שמגיעה ללא כלום, לכפר נוער ישראלי-צברי, שהעברית נשמעת בו מכל עבר. והנה עומדים מולי הילדים הללו, חיוורים והמומים. ואני, שבנשמתי נשארתי מוקיון, מוצא עצמי מנסה בכל כוחי לעלות על פניהם חיוך.

זו הזדמנות בשבילי לספר דבר שאיני נוהג לספרו, אולי כי קרה כאן דבר הכי אמיתי שיכול לקרות למדריך עולים. לאחר כמה ימים, מאז יומם הראשון של ילדי נעל"ה שלי, הגענו ורד (אם-הבית) ואני, לרגע שבו אנו צריכים לחלק ולשבץ את הילדים בחדרים. באופן טבעי חשבנו, שיהיה נכון לא לכפות על ילדי נעל"ה פיצול בחדרים צברים ועולים, ודווקא להקל עליהם, ולפחות שנה אחת לאפשר להם להיות עם מי שהכי נוח להם והכי קרוב להם בימים קשים אלה.

לאחר השיבוץ בחדרים, בשעה מאוחרת, שמעתי נקישות חזקות בדלת. היו אלה קבוצה מילדי נעל"ה, שבעברית-אנגלית ביקשו לדבר איתי. אמרתי בשמחה, והושבתי אותם בספסל שליד ביתי, ממתין למוצא פיהם. והנה, בקצב דיבור מהיר, מעורב בעברית ובאנגלית, החלו להגיד לי יחד וכול אחד לחוד, שהם אינם רוצים להיות בחדר שיש בו רק עולים, והם מאוד חולמים ורוצים להיות יחד עם הצברים. נשימתי נעצרה.

האדמתי כולי, ולאחר שניות אמרתי להם, אוקיי. ביקשתי שימתינו, רצתי לדירה, סגרתי את הדלת אחריי ואמרתי לעצמי: יש!.. איזה התחלה נהדרת! כאן המקום להגיד, שבאורח-פלא, זכיתי לקבוצת ילדים צברים מדהימים, שקריאתם של ילדי נעל"ה להתערבב עימם, נפלה על אוזניים קשובות. ומאז, החל מרקם יחסים בקבוצתי, שכמוהו אני מאחל לכל מדריך להתברך בו.

קטיה, אלק, אינה, אירה, וולד, נדיה, דינה, אנדרי, קטיה 2, אלכס, ווה, גרישה... ועוד ועוד. אלה אמנם רק שמות, אבל מבחינתי אתם ישראל היפה והטובה. אוהב אתכם אהבה שלא תיגמר לעולם."

סיכום האולפן

נטאשה

”כשהגעתי לאולפן ידעתי מעט מאוד עברית. לא קראתי מהר, רק בהברות. ידעתי רק זמן הווה וקצת זמן עבר. בשיעורים הראשונים הבנתי רק מעט ממה שדיברו המורות דפנה, נאוה או ורדה. ומילים אחרות רק תפסתי. אני זוכרת, כשקיבלנו עיתונים ראשונים, הסתכלתי במילון כמעט על כל המילים, מפני שלא הבנתי. לא אהבתי את העיתונים האלה, אבל עכשיו אני מבינה שהעיתונים היו חשובים, הם עזרו לי מאוד. העיתונים בעברית קלה עכשיו לא קשים בשבילי. השיעורים היו מעניינים מאוד, כי קראנו על דברים נחמדים. קראנו על תולדות עם ישראל, על התרבות שלו, מסורות וחגים בישראל. על דברים רבים ידעתי מעט, או נודע לי לראשונה. לעיתים קרובות היו שיעורי שירה בהם למדנו שירים ישראלים מקסימים. השיעורים האלה מצאו חן בעיני יותר משיעורים אחרים. אולי מפני שאני אוהבת לשיר. שיעורי העברית היו מעניינים מאוד, אולי תודות למורות שלנו. הן השתדלו לתת לנו יותר ויותר. ואני חושבת שהן עשו את זה מצוין. תודה רבה לכן. עכשיו אני לא יודעת על העתיד שלי בבית הספר בכפר הירוק, כי לא למדתי בכיתה רגילה. אמשיך ללמוד ואראה.”

דבר המערכת

פרויקט נעל"ה מחזור 1997-2000 הכפר הירוק

שמי מקסים גוטמנוביץ. אני היום בן שלושים ושתיים וחצי, נשוי ואב לתינוקת מתוקה. אני בוגר פרויקט נעל"ה. עובד במשרד ראש הממשלה, שמח מאוד להיות אזרח במדינת ישראל וגאה להשתייך ולהשתתף בחיי היום-יום של החברה הישראלית, ולהיות חלק בלתי נפרד ממנה.

עכשיו, ברשותכם, אני רוצה לקחת אתכם כמה שנים אחורה... אביב 1996, אני מתגורר עם משפחתי האהובה בעיר דניפרופטרובסק שבאוקראינה. לקראת סוף שנת הלימודים, בכיתה ט', עם התמחות בכלכלה, אני מתכוון להגשת הבגרויות טרם יציאה לחופשת הקיץ.

יום אחד אבא שלי בא הביתה ובמפתיע שאל אותי אם אני מעוניין לנסוע בקיץ הקרוב למחנה קיץ שמיועד לקהילה היהודית. והוא הסביר לי שחבר שלו, שעובד בסוכנות היהודית, מתעסק בעניין הגיוס למחנה קיץ, ויוכל לסייע במידה ונרצה. כמובן שבאותו רגע זה בכלל לא היה בסדר עדיפויות בראש שלי. הייתי שקוע במבחנים, ולאחר סיום הבגרויות אומנם תכננתי לנסוע למחנה קיץ, אך עם הקבוצה שבה הייתי מתאמן באגרוף.

לאחר אותה שיחה עם אבי, חלפו להם חודש ימים, ומשהו השתבש לי בכל הקשור למחנה האימונים באגרוף. באתי לאבא ואמרתי לו שידבר עם החבר שלו, ושאני מסכים להצעתו הקשורה למחנה קיץ שמתקיים בחסות סוכנות היהודית. אז עוד לא ידעתי שזו תחילת הדרך של השינוי הגדול והמשמעותי ביותר בחיים שלי.

אותו מחנה קיץ של שנת 96 הייתה חוויה שאי אפשר לתאר במילים. עוד קודם שנסעתי למחנה קיץ של הסוכנות היהודית, הייתי במספר מחנות קיץ, אך אף פעם - בזמן שהות במחנה קיץ כלשהו - לא הייתה לי הרגשה כל-כך ביתית; כל-כך "שלי".

במחנה קיץ הכרתי הרבה אנשים חדשים, ביניהם היו כאלה שכבר סיימו שנת לימודים ראשונה בפרויקט נעל"ה, והגיעו לביקור ההורים בארץ המוצא. בשורה התחתונה - נחשפתי להמון תכנים חדשים ומעניינים, הקשורים לזהות היהודית שלי, לארץ ישראל ולעם היהודי.

לאחר סיום שהותי במחנה יצאתי עם ההרגשה שאני רוצה עוד...

רכשתי הרבה חברים חדשים, שעד היום אנו בקשר הדוק עם המשפחות. ידעתי שאני רוצה לעשות שינוי בחיים שלי. עם כל האי-ודאות שמחכה לי בארץ ישראל - החלטתי שאני רוצה להתקבל לפרויקט נעל"ה ולעלות לארץ ישראל.

תהליך הקבלה לפרויקט היה ארוך ודרש הרבה זמן ומאמץ, הן במיונים ובמבחנים שעברתי והן בלימודים באולפן, שכבר אז התחלתי לבקר בו ולהתכונן ללמוד מילים ראשונות בשפה העברית.

אני חייב לציין שקיבלתי תמיכה והבנה מוחלטת מהמשפחה ומההורים, אשר לאורך כל הדרך היו לצידי.

לאחר סיום תהליך המיון וקבלת תשובה חיובית, הייתי שמח מאוד והתחלתי לארוז מזוודות. ידעתי שאני אגיע לבית ספר שנקרא: "כפר הירוק", ומהחברים שלי קיבלתי חוות דעת על המקום, שזהו בית הספר בין המובילים בארץ, הן בתנאי הפנימייה והן בפן הלימודי.

בארבעה בספטמבר 1997, בבוקר, נחתתי בישראל. בשעות הצהריים הגעתי ל"כפר הירוק".

החודשיים הראשונים הייתה תקופת הסתגלות והתאקלמות. זאת התקופה שאתה מתחיל להבין שאתה כבר לא בחופשה בחו"ל. ועדיין קשה להשלים עם המצב שאתה במדינה אחרת, עם דפוס התנהגות אחר, עם תרבות שונה.

אבל המקצוענות וההשקעה שסגל הפנימייה ובית הספר העניק לי, כיסו על כל הבעיות ומילאו את החלל הריק שהתחיל להיווצר בתקופה הראשונה.

הכפר הירוק הפך להיות עבורי בית.

התגוררתי בחדר עם אנשים ממגוון רחב של עדות - דבר שעזר לי בהמשך להתחבר יותר למסורת ולתרבות של העם הישראלי. אני זוכר שאחרי כחצי שנה, כבר התחלתי להבין על

מה מדברים סביבי בשפה העברית. זה היה שלב שאתה מרגיש שאתה מתחיל להיות שייך לעם ולמדינה הזאת.

בהמשך הבנתי שבשביל להצליח ולהתגבר על כל הקשיים שעמדו בדרכי, יש לשלב את הלימודים עם זמן הפנאי ולמצוא נקודות עניין בנושאים השונים. התחלתי להתאמן בחוג לטניס. הקפדתי לבקר מספר פעמים בשבוע בחדר כושר, והשתתפתי בקורס הכנה לצה"ל, שנקרא: "אחריי". כי מאוד רציתי לשרת ביחידות המוכרות בצה"ל.

שלוש שנים בכפר הירוק חלפו במהירות הקול. במהלך תקופה זו עברתי תהליך מאוד משמעותי של בניית האישיות ותהליך ההתבגרות.

הזיכרונות שנשארו לי מהתקופה ההיא, הם חיוביים ומלאי הערכה, הן לפרויקט הנפלא והן לצוות המקצועי של הכפר הירוק ולסגל המורים, שידעו למצוא גישה לכל אחד מאיתנו ולהעניק אהבה, ונכונות לעזרה.

לו היה עלי היום לקבל החלטה - לא הייתי משנה דבר. אני חושב שאנשים, לאורך כל החיים שלהם, מקבלים החלטות - אפילו לא במודע - שחלקם יהיו גורליות בחייהם. העיקר זה להישאר בן אדם ולעזור לאנשים הזקוקים לתמיכה ולעידוד.

לסיום, אני מאחל לכל תלמידי פרויקט נעל"ה הצלחה בדרך שבחרתם, להגיע להישגים שאתם סימנתם לעצמכם.

תזכרו שבסוף-הכול אפשרי. והמשפט הידוע מצדיק את האמירה: אם תרצו - אין זו אגדה... אני מודה מאוד לאחראים בהקמת הפרויקט, על המסלול המוצלח כל כך בקליטת העולים החדשים, ושילובם בחברה ישראלית כחלק אינטגרלי. יישר כוח!!

אני מודה להנהלת הכפר הירוק, למדריכים ולאנשי המשק, לסגל של בית הספר, ולכל אחד שלקח חלק בתקופה הבלתי נשכחת שחווייתי בכפר.

את בדרך להצלחה, את בדרך למזל

קטיה אלגודין (שיצ'קו)

"...היום הרביעי של החודש התשיעי,
עמדנו איתך והיה קשה לחייך...
הרמת את ידך מרחוק ואמרת לנו שלום.
המטוס המריא גבוה לשמים,
ונהיה עצוב כמו שלא היה אף פעם...
הרי רק בעוד שנה שלמה
שוב ניפגש כולנו איתך...
את בדרך להצלחה, את בדרך למזל,
זה הכיוון שלך ואי אפשר אחרת..."

זהו תרגום של כמה שורות משיר ברוסית שאחי הקדיש לי, כשהגעתי לבקר את המשפחה אחרי השנה הראשונה שלי בארץ, השנה הראשונה בכפר הירוק...

עליתי בשנת 1999, שבועיים בלבד אחרי שגיליתי שאכן התקבלתי ללימודים בארץ במסגרת פרויקט נעל"ה.

פשוט, ביום בהיר אחד חזרתי הביתה, וראיתי על שולחן הלימודים שלי פרחים. התקרבותי לעברו וראיתי רשימת ארוכה עם שמות... גם את שמי מצאתי שם בשורה, ועם השם שלי הופיע המילה yes ובהמשך השורה הופיע שם: Hakfar-ha-Yarok

כך התחיל בחיי עידן חדש, מעניין ומרתק, מרגש במיוחד, ובעיקר בלתי נשכח בעקבות החוויות המדהימות והרגעים היפים.

כן, זה התחיל שם, במקום הקסום ששמו הכפר הירוק. הגעתי לכפר ילדה קטנה, בת 15 בלבד, עם חיוך על הפנים, אופטימיות ואפילו נאיביות מסוימת... מהרגע הראשון המקום הזה נכנס לנשמת, ונוצרה שם התחברות בלתי מוסברת. ממש כמו בהמנון: כאן מצאתי את ביתי... הכפר הירוק - זו הייתה עבורי, לא רק תוכנית לימודים בשפה חדשה, אלא חיים שלמים במהלך 3 שנים... הרעיון של אינטגרציה והיכרות עם מנטאליות אחרת, תרם רבות להסתגלותי בארץ, ולקבלת אופי ישראלי.

הרעיון של שילוב לימודי תיכון עם עבודת צוות במשק חקלאי, מחייה בקבוצה ערבי קבוצה וערבי תרבות. הרעיון מילא את השהות בכפר בחוויה מדהימה, ונתן לי המון ערכים לחיים שבזכותם היום אני מצליחה להתקדם, הן מהבחינה האישית והן מהבחינה המקצועית.

כאן, בכפר, התחיל להיבנות ה"אני המאמין" שלי. וכאן התחלתי את הבגרות האמיתית שלי, שבסופו של דבר התאחדו לאופי אחיד ולאישיות אחת.

בכפר הירוק פגשתי אנשים מדהימים, שעד היום שותפים למהלך החיים שלי. כאן פגשתי חברות נפש, שעד היום נמצאות לידי ברגעים הכי קשים וגם ברגעים הכי שמחים של החיים...

כן, זהו המקום שהעניק לי הרבה כוח להתמודד עם הקשיים ולהשיג מטרות, הטמין בי מוטיבציה וכריזמה, לימד אותי להסתכל על החיים בצורה נבונה ופוזיטיבית וכמובן השאיר בי זיכרונות כל כך חמים...

אז לאחר 13 שנים של סיום הכפר, אני חייבת לציין ש... אחי היקר אכן צדק: זה היה הכיוון שלי ואי אפשר היה אחרת. ובזכות הכיוון הזה - לימודים וחיים בכפר הירוק - היום אני הולכת בדרך יפה, דרך צלחה, דרך שלי...

Hkfar Hayarok Anthem

There remain places
There remain places
Where trees and flowers bloom in glory
Where the birds flock together
.And cross the azure sky at sunset

This is the village where I grew up
.Green all year round
This is the village that I loved
.It was my first love
,This is the village where I found
,Where I found my home
And even if I wander far
.I carry its spirit with me

There remain places
There remain places
That are like an unending melody
That breathes the summer and the spring
And witnesses the spring blossoms and the leaves falling
.in autumn

...This is the village where I grew up
The soft grass is so green
.And the fields and woods are green
I will always return to Hakfar Hayarok, my green village
.And once again I become a young boy

...This is the village where I grew up

המנון הכפר

עוד ישנם מקומות
עוד ישנם מקומות
שבהם הפריחה מתהוללת
שבהם ציפורים להקות להקות
עוד חוצות עם שקיעה את התכלת.

זה הכפר שבו גדלתי
הירוק כל השנה
זה הכפר שבו אהבתי
אהבה ראשונה.
זה הכפר שבו מצאתי
בו מצאתי את ביתי
גם אם עוד ארחיק ללכת
את רוחו אשא איתי.

עוד ישנם מקומות
עוד ישנם מקומות
שהם כמו מנגינה מתמשכת
שם נושמים את הקיץ ואת האביב
ורואים גם פריחה גם שלכת

זה הכפר שבו גדלתי...

מה ירוק הוא צבעו של הדשא הרך
וירוק השדה והיער
ותמיד אני שב את הכפר הירוק
ותמיד מחדש אני נער.

שמות חניכי נעל"ה לדורותיהם:

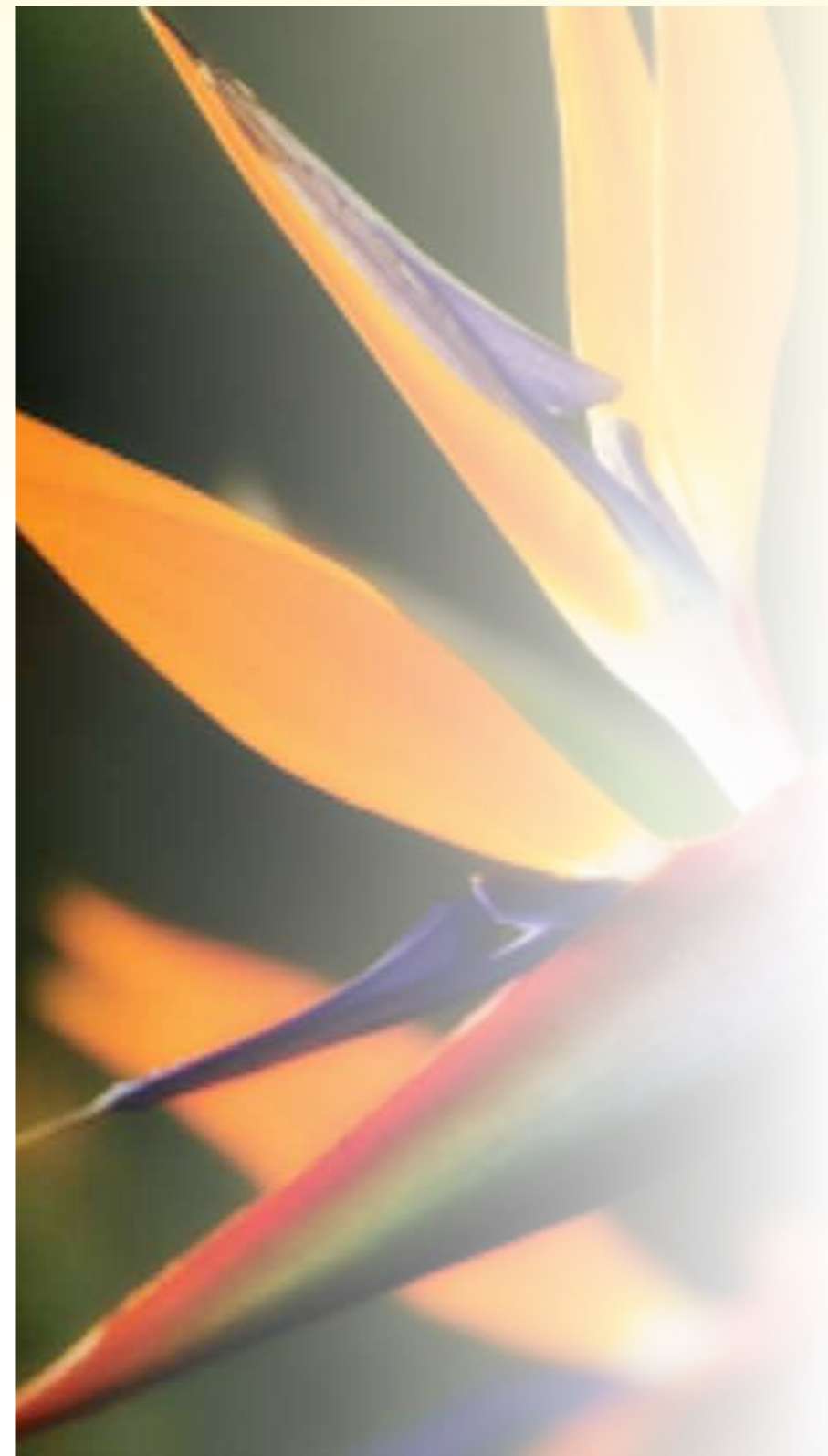
גנקינה מרינה
פלוטקין דמיטרי
ריבקין ולדימיר
שימילפרב דמיטרי
בוריסובה גלינה
חזן פבל
טאטרנקו איגור
טאלאלאי יבגניה
טורצ'ינסקי רומן
טקצ' אלכסיי
יריומנקו נדז'דה
ליפובסקיה ויקטוריה
סורקביץ קסניה
פולוזובה ולריה
פורחובניק יבגניה
פרברזיבה קסניה
צ'רמסקוב סרגיי
קולומייץ נטליה
קליובק יאנה
ש'רבינה ליודמילה
בורודיצקי מקסים
בלוברובי אנה
גורל ולדימיר
דומניץ ויאצ'סל
זחרנקו מריאנה
מילשטיין אלכסנדר
מנסקי אולגה
סטרשוב קונסטנטין
פינקל אלינה
קומיסרוב אלכסנדר
קניבסקיה אינגה
קרביץ אינה
ריבקין מריה
שליאפוצ'ניק אירינה
אברסין סטניסלב
בולינקינה אקטרינה
ברזובסקי אלכסנדר
ברנינה - לוי טטיאנה
ולסנקו מריה
וקסמן גריגורי

Гимн КфѦр АярокѦ

„Есть тѦкие местѦ
„Есть тѦкие местѦ
„Где деревья цветут буйным цветом
„ТѦм, где птицы щебечут и Ѧлый зѦкѦт
„РѦсекѦя, уносятся с ветром
„Это место, где я вырос
„КфѦр, зелёный круглый год
„Это место, где я встретил
„Свою первую любовь
„Это место, где я понял
„Что приехѦл я домой
„Если дѦльше в путь пойду я
„Дух его возьму с собой
„Есть тѦкие местѦ
„Есть тѦкие местѦ
„Что звучѦт, словно музыкѦ длится
„ТѦм, где в воздухе летнем цветов ѦромѦт
„А зимѦ листопадѦм кружится
„...Это место, где я вырос
„Зеленеет, мягкѦ под ногѦми трѦвѦ
„Зелен лес и нѦ поле колосья
„И опять возвращѦюсь я в КфѦр Аярок
„И опять стѦновлюсь я подростком
„...Это место, где я вырос

לוסבה מרינה
מיחלבה מילנה
נאוחצקיה אליונה
פטרנקו דמיטרי
קבצקיה זינאידה
רסקינה מאיה
שליאק גלינה
איזבקובה יוליה
אנטונוב ויקטור
אפשטיין ולדיסלב
בורטניק פאינה
בליניקוב אנדריי
ברבש יבגני
גברילינה מרינה
גודיס דיאנה
גוטרובה מרינה
גוליקובה יקטרינה
גנקין איגור
גרינשטיין איגור
דורפמן אלכסנדר
דרנובסקי מרק
ואדייבה יוליה
וורשבסקיה יוליה
וירון מרט
חורמלינה אירינה
חזן אנטון
טרופנובה טטיאנה
טרטיוק נדז'דה
לייבוביץ זויה
מורקינה אירינה
מיכאילובה אליסה
מננקו ויקטוריה
נסימוב רומן
סדובסקיה יבגניה
סירוטין ייגור
פבליצ'נקו ויקטוריה
פדלוז'ני סביטוסלב
פרנק אלבינה
צ'רסקיה דיאנה
קובלנקו יבגניה
קטנובה אנה
קלימוביץ פבל

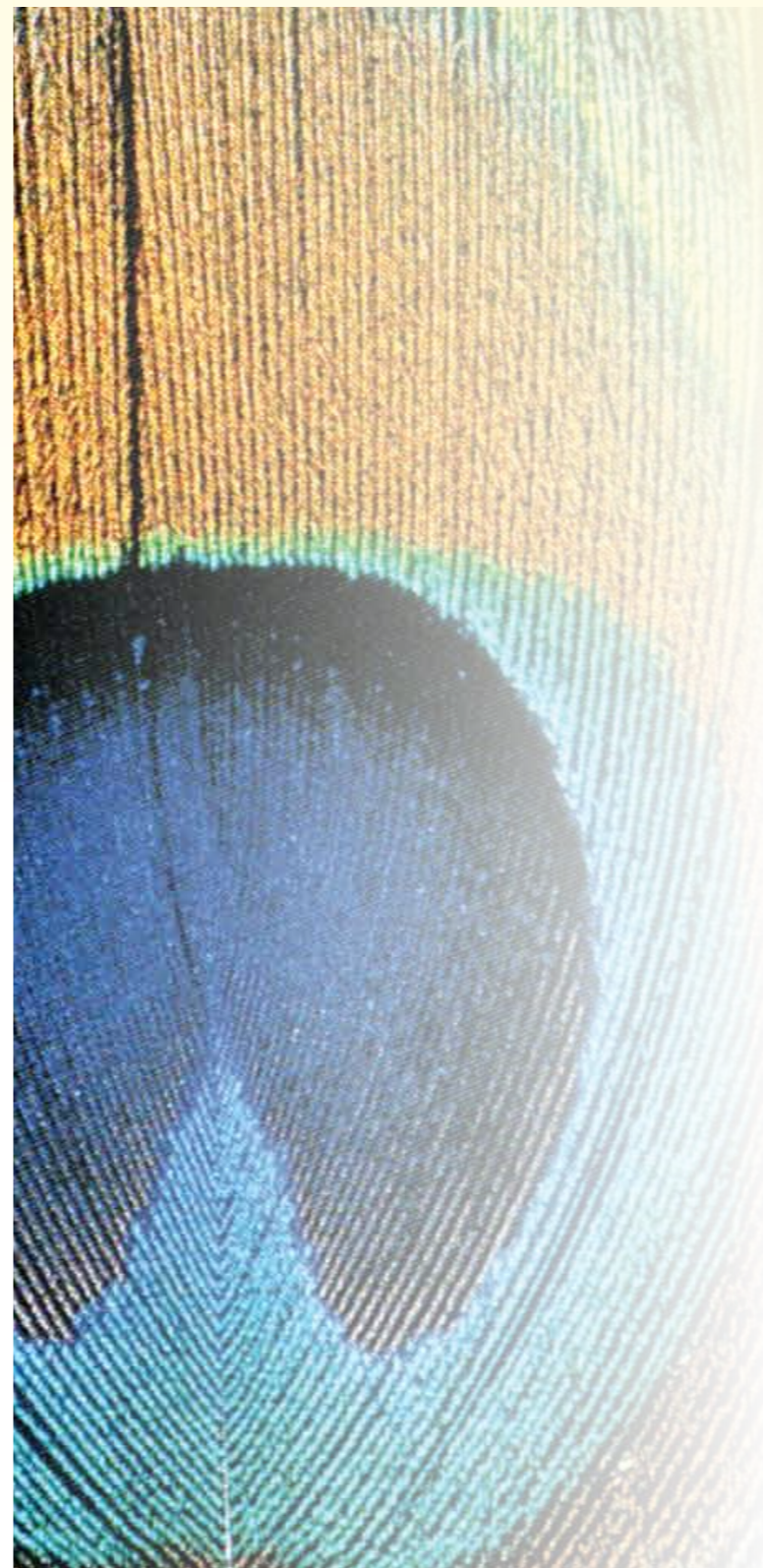
זלטקין אלינה
זלצמן אלכס
חטימה אנדרי
טקצימן ז'אנה
לפיזוס אבלין
מולצדסקי אינסה
מטביינקו דינה
מיכאלוב-גלוון נאדיה
מישוק ולדיסלב
סייבל אדלינה
פוסטומלינוב מרינה
קבלויבה טטיאנה
קונופליב מקסים
קורצר ילנה
רייט ויטלי
אברמוב מיכאל
איגנטצינקו דמיטרי
ארטמייב גנדי
בוריה אנה
גודוואבני דמיטרי
גולדין ולדימיר
גורביץ אנטון
גילר דמיטרי
זוברנקו נטליה
חמיר אלונה
לוטקין גנדי
נקריאקוב אלכסנדר
פיזלמן פבל
קוגן יקטרינה
קלצקין מיכאל
קרבצוב אולג
שלקובה מרגריטה
בולגק אנה
ברודסקיה נטליה
גור-אריה אולגה
גילדין בוריס
גלדקיך יבגני
דויבן סטלה
וינוגרדוב אלכסי
יאקונינה ויקטוריה
כץ אללה
לבזב מיכאיל

קלימובה אלכסנדרה
 כצנלסון ארינה
 בוריסנקו אנסטסיה
 דודקינה לינדה
 ייבלנובה אלכסנדרה
 פייגין אלכסנדר
 גרינג אנדריי
 גולברג יוסף
 גולדינה ווסיליסה
 קלוגינה וולריה
 קירסנובה אנה
 כהן דמיטרי
 קובטונובה יקטרינה
 קרקובסקיה אלינה
 קריפקייבה קרינה
 קוזניצובה אנסטסיה
 ליכטנשטיין בוריס
 מליה דרייה
 מנשוב וולנטין
 אוסייצ'וק יבגני
 פטרונין לב
 פריביטקוב קוזמה
 פרודייבודה וולריה
 פייטיקוב אליזבט
 ריבלובה אנסטסיה
 סירובה אירנה
 סליפק אליזבטה
 טוגולוקובה וורורה

שיצ'קו יקטרינה
 אלפיורובה אנה
 בובנובה אירינה
 בירון ולדימיר
 ברומה פבל
 גורביץ לב
 טומשקובה יוליה
 יניקייבה נינה
 מזיקה אלכסיי
 מניבלייבה אולגה
 מריאקרי איוון
 סלאמנובה מריה
 סמורודובה אנסטסיה
 ספרנסקיה אלינה
 פונרויבה יוליה
 פורסוב סרגיי
 רזניק מרינה
 שטיינבוק נטליה
 שפיגל פיודור

ברודט אגור
 ברוסין ולדיסלב
 גולייב דמיטרי
 גזיזוב טימור
 גריגורוביץ' איליה
 דוידובה קמילה
 דימנטמן בוריס
 דימנטמן אסיה
 וולוקיטין דנייל
 וופנה לזר
 ילנצינה לידיה
 ליסנסקיי יבגני
 מוחורטובה ויטה
 מיכאלצ'וק יגור
 מיכילב סופיה
 מסלובה אנג'ליקה
 ניקולסקיי יבגני
 סטרחובה ויקטוריה
 סימחוב סולומון
 פבלובה יוליה
 פדוטקין אנדריי
 קוז'חובסקיה יוליה

קרביץ יבגניה
 קרפנקו אולגה
 רוזנברג מקסים
 רוטגייזר מרינה
 שפיר קנסטנטין
 איליאגוייב איליאס
 ברנצ'יק ירוסלב
 גורדייבה מרגריטה
 זמיאטין אנטולי
 חודובקינה יבגניה
 ייז'ק יבגני
 ליפובה אלה
 סבינה יוליה
 ספיצ'ק אירינה
 פיפקינה אנה
 פריבלובה אינגה
 צ'רניאק סבטלנה
 קוסטוב ויקטור
 קריביצקי דמיטרי
 שכטמן מרגריטה
 אורלובסקיה אולגה
 ברוק ויטלי
 גוטמנוביץ' מקסים
 גורשומוב רוני-רוסלן
 גילקה נטליה
 דובקובה נטליה
 וורשבסקיה ילנה
 חנוקייב בוריס
 טימצ'נקו אנה
 לייבוביץ' דניאל
 מילנובה אנה
 סביריזה ילנה
 סידורנקו פבל
 צ'אלי אנטון
 צ'וברובה קסניה
 קאראס סטניסלב
 קונופליובה מרינה
 קלימוב דניס
 קרפינה קירה
 ראיט ויאצ'סלב
 רדקו אירינה
 שובאיב אלכסי

**תודה גדולה והוקרה
לוויקטוריה רודנייב, ורדה קרין, שירז איפרגן,
על עזרתן המתמדת והמסורה
בהכנת ספר זה.**